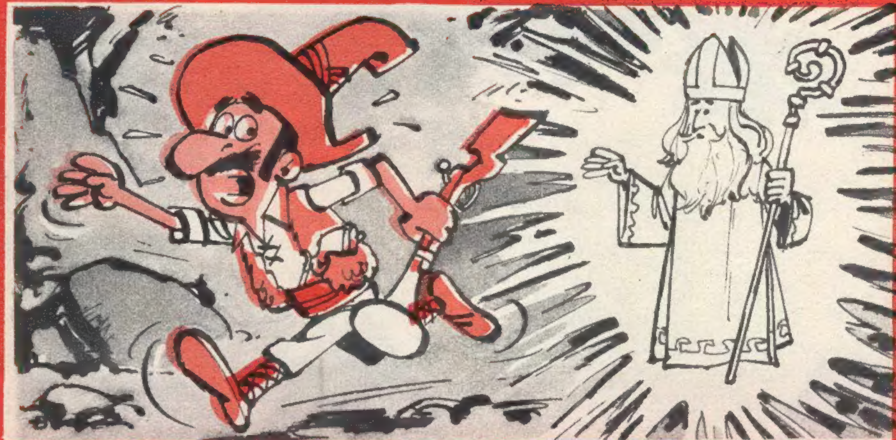
4-12-62
Nr 49
10 F WEEKBLAD - 17e JAARGANG
IN NEDERLAND 75 Ct

KUIFJE

HET SUPER-BLAD VOOR DE JEUGD VAN 7 TOT 77 JAAR

EEN SINT-NICOLAAS LEGENDE

De bandieten van Calabrië zijn ten rechte of ten onrechte berucht. Op zekere dag drong een van die bandieten een woning binnen, gapte alles wat hij kon meenemen en voelde zich toen erg moe. Hij ging op een stoel zitten, bekeek zijn buit aandachtiger en ontdekte tussen de vele voorwerpen een prentje van Sint-Nicolaas.

Je weet misschien dat de heilige man de patroon is van de slachtoffers van een diefstal en dat hij alle voorwerpen die onder zijn bescherming worden gesteld trouw bewaakt. De dief dacht : « De goede heilige zal over mijn buit waken, terwijl ik slaap ! » Met gerust hart lei hij dus het hoofd op de armen en was weldra in een diepe slaap verzonken...

Toen hij wakker werd was de buit verdwenen ! Alleen het prentje lag er nog... Onnodig te vertellen dat de man woedend was. Hij nam het prentje en wierp het op de grond. En wat gebeurde er toen ? Eensklaps stond er een lichtende gestalte voor de dief en deze herkende in die gestalte onmiddellijk Sint-Nicolaas. De dief nam het hazepad en zwoer bij zichzelf dat hij voortaan eerlijk zou zijn en nooit meer iets zou gappen !

Het is maar een legende. Een van de vele legenden die rond de goede heilige werden geweven. Maar er zit ook een lesje in. De heiligen zijn er niet voor schijnheilige mensen. Dat ware toch al te gemakkelijk ! Indien je de hulp inroept van Sint-Nicolaas, wees dan eerlijk. Roep zijn hulp in voor een goede daad en doe niet zoals de dief uit Calabrië !

Kuifje

JE HEBT DE ROMAN VAN RIK RINGERS GELEZEN EN DAAROM GEEF JE ONS THANS HET ANTWOORD OP DEZE VRAAG :

WIE IS MIJNHEER X ?

Op pagina 42 en 43 van dit nummer lees je het dertiende hoofdstuk van de detectiveroman door André Duchâteau :

MIJNHEER X SLAAT TOE OM MIDDERNACHT

Lees het hoofdstuk aandachtig en lees ook de andere episoden nog eens.

Rik Ringers weet wie de schuldige is. **EN JIJ ?**

Schrijf de naam van de schuldige op een briefkaart en stuur ze naar ons adres : Redactie KUIFJE, P.-H. Spaaklaan, 1 à 11, Brussel 7.

De 100 eerste lezers die ons een juist antwoord sturen krijgen een mooi geschenk.

HET GEHEIM VAN DE GOUDVISJES

EEN AVONTUUR VAN TANTE ZENOBIE

DOOR MARECHAL

Tante Zenobie heeft zich kunnen bevrijden. Maar helaas, ze heeft ook Fred Poespas geholpen. Hardmans is er het hart van in !

(vervolg blz. 9)

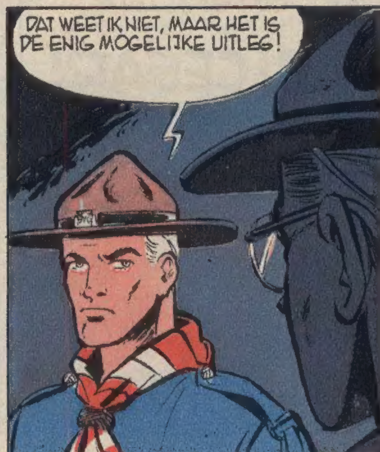
L.L.L. in SPOKEN

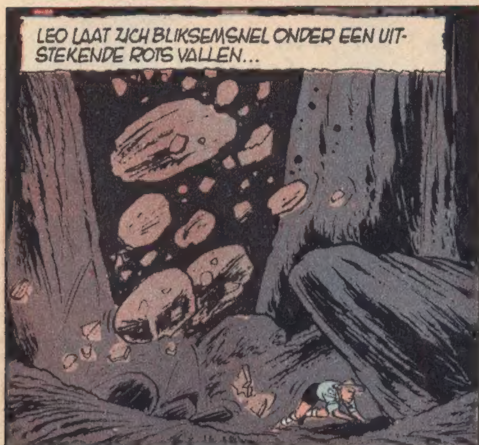

IN DE GROT

TEK.: MITTEÏ * TEKST: M. VASSEUR

Leendert, die verdwaald is in de grot, ziet eensklaps een uitgang maar hij kan die uitgang niet bereiken. Intussen zoeken Leo en Lukas hun vriend...

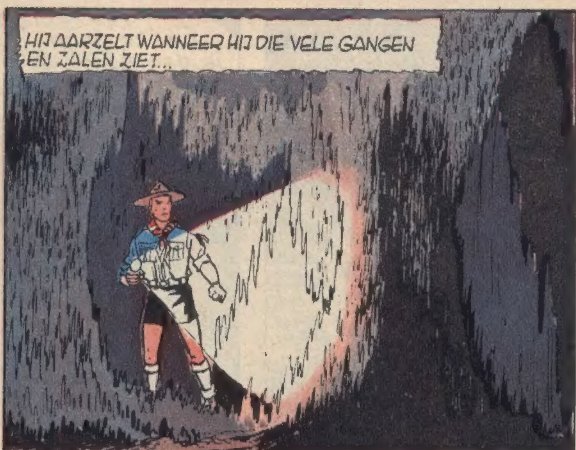

WORDT VOORTGEZET

DE DRIE

De drie nozems zitten lelijk in de rats. De fret wil hen oppeuzelen met een

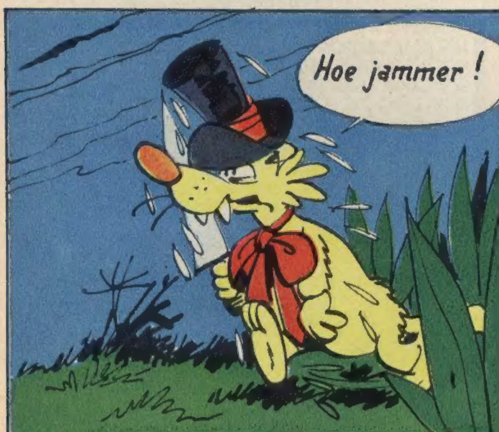

NOZEMS door R.Macherot

azijnsausje. Zullen Chloro en Minimum nog tijdig kunnen ingrijpen ?

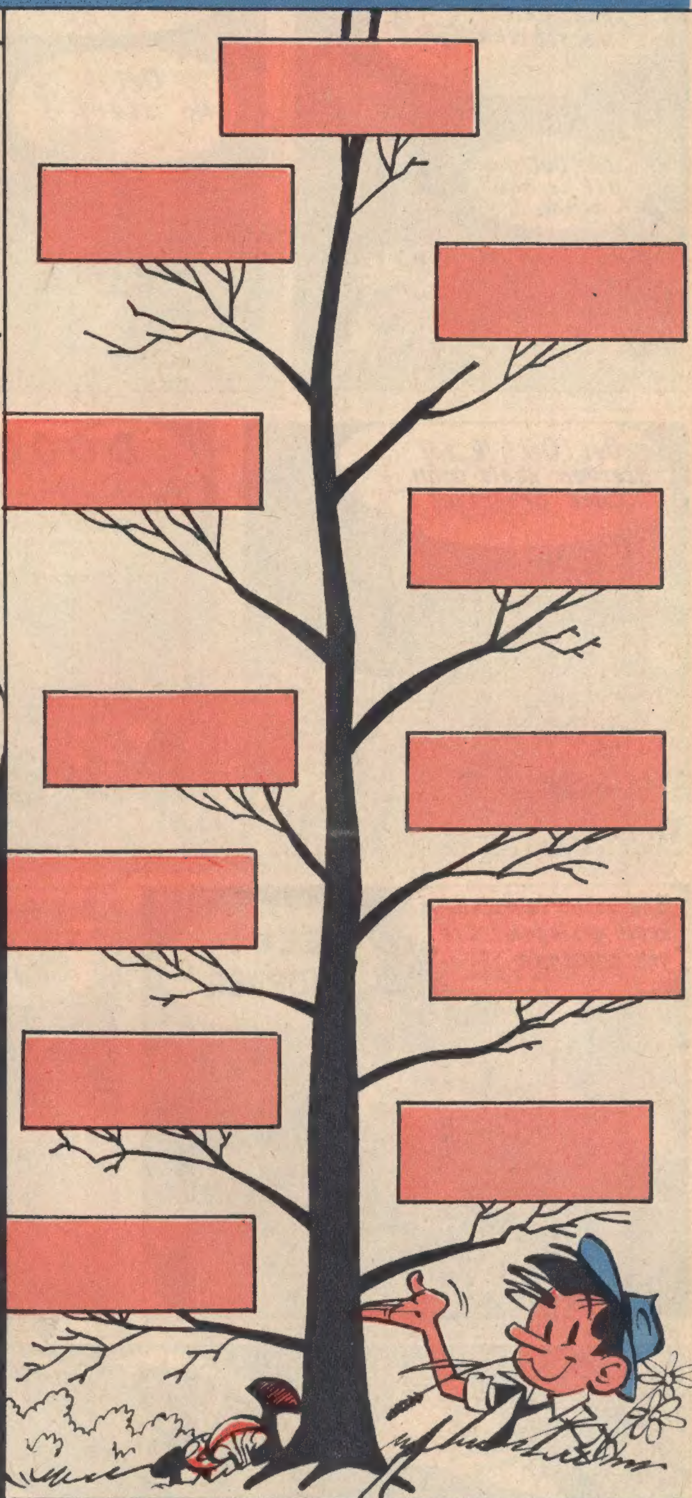
SPEEL MET ONS MEE!

WAT EEN GESCHIEDENIS!

DE VIJFTIEN VOORWERPEN ROEPEN DE NAAM OP VAN EEN DER VOLGENDE HISTORISCHE FIGUREN: RICHELIEU, SOLIMAN, BALSAC, NAPOLEON, PARMENTIER, MITHRIDATES-JONAS-DON QUIJOTE, HENDRIK IV VAN FRANKRIJK, ALCIBIADES, CHLODOVECH, DE H. LODEWIJK, DIOGENES, FRANKLIN, CHRISTOFORUS COLUMBUS.

OPLOSSINGEN PAGINA 45

DAT IS EEN STAMBOOM. ZET IN IEDER VAKJE DE NAAM VAN EEN DER VOLGENDE HISTORISCHE FIGUREN: MAAR RESPECTEER DE CHRONOLOGISCHE VOLGORDE! NICOLAAS II, MAGALHÃES, LODEWIJK XI, CROMWELL, PETER DE GROTE, KAREL DE GROTE, CICERO, BISMARCK, ATTILA, ALEXANDER DE GROTE, FREDERIK II, SIMON BOLIVAR.

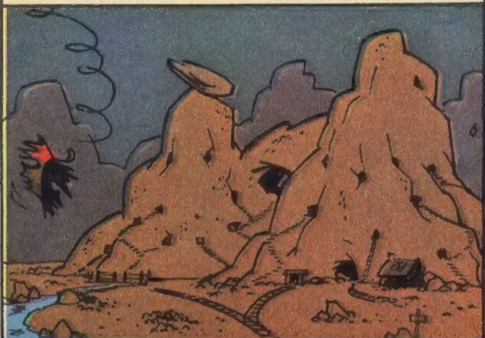
HET GEHEIM VAN DE GOUDVISJES

EEN AVONTUUR VAN TANTE ZENOBIE

(Vervolg van blz. 3)

DOOR MARECHAL

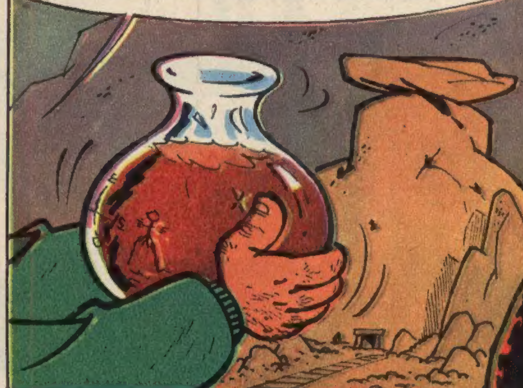

WORDT VOORTGEZET

United Artists Corporation presenteert Chuck Connors in

GERONIMO

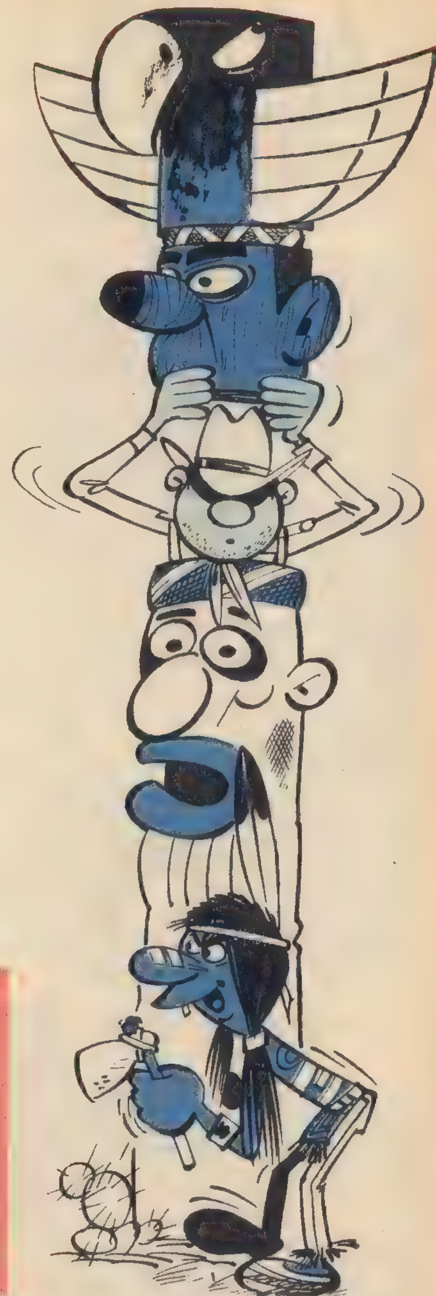

Geronimo is niet alleen een groot krijger, hij is ook een zeer toegewijde vader.

De film geeft ons een beeld uit de veelbewogen geschiedenis van de Indianen, meer bepaald van de Apachen en hun strijd tegen de Amerikanen en de Mexicanen. De actie speelt zich af in 1883. Geronimo, opperhoofd van de Apachen, heeft het onderspit moeten delven tegen de Amerikaanse en de Mexicaanse troepen. Hij wil echter vrij en onafhankelijk zijn en daarom neemt hij de strijd weer op. Met een vijftigtal vastberaden krijgers houdt hij zich maandenlang schuil in de bergen en voert een hardnekkige guerrillastrijd tegen de duizenden Amerikaanse ruiters die op hem worden afgezonden. Ten slotte ziet Washington in dat men niet zeer fair heeft gehandeld met de Indianen en er wordt onderhandeld en een wapenbestand ondertekend.

Dat is het scenario van de film. De geschiedenis werd misschien niet waarheidsgetrouw verteld, want de Apachen werden in 1886 gedeporteerd naar een reservaat in Florida. De Apachen genieten nog steeds bekendheid voornamelijk door de boeken van Carl May. Wist je dat Apachen de naam is van vijf Indianenstammen en dat de Parijse straatrovers hun naam « Apaches » aan deze Indianenstammen hebben ontleend ?

Geronimo en zijn krijgers worden voortdurend aangevallen door Mexicaanse en Amerikaanse strijdkrachten. Ten slotte moeten zij de wapens neerleggen en zich overgeven. Geëscorteerd door ruiters van het Amerikaanse leger onder het bevel van kapitein Maynard worden de Apachen naar het reservaat van San Carlos gedeporteerd.

Het verdrag werd niet geëerbiedigd, de blanken zullen het zich beklagen...

VLAMMEN OVER DE HEUVEL

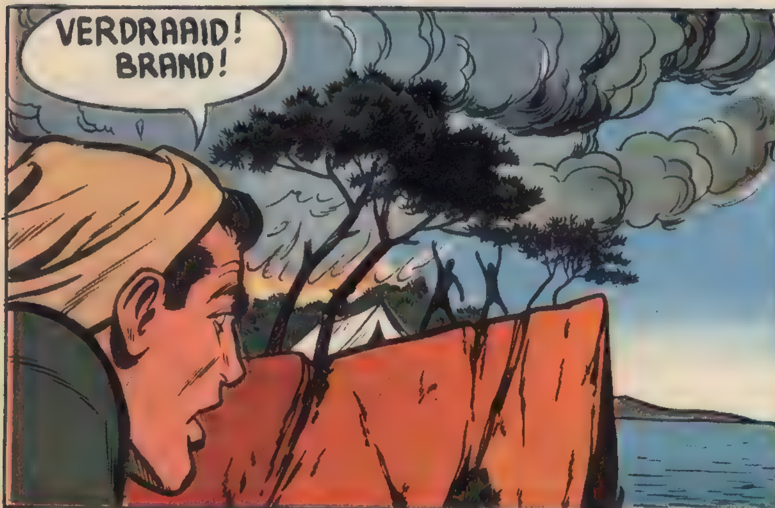
SCENARIO: M. VASSEUR

TEKENINGEN: E. AIDANS

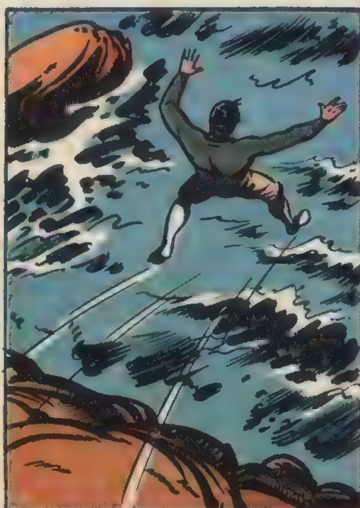

WACHT!
SPRING NIET, WIJ KOMEN JULLIE...

MAAR...

NA EEN VERSCHRIKKELIJKE VAL VERDWIJNT DE JONGEN IN HET WATER...

GOEDE HEMEL! HIJ VERDRINKT!!
DAN WAAG IK HET ER OOK OP!...

ONDANKS DE SCHOK, HEEFT COCHRAN ZIJN BEWUSTZIJN NIET VERLOREN EN ZWEMT NAAR DE BEWUSTELOZE JONGEN TOE...

INTUSSEN...
KIJK UIT! IK GOOI MIJN HOUWEEL NAAR JE TOE WAARAAN EEN TOUW IS GEBONDEN.

GEMIST!

DE TWEEDE KEER HEEFT LUC MEER GELUK...

VLUG! MAAK HET TOUW STEVIG AAN DIE BOOM VAST!

TERWIJL DE JONGEN DOODSBENAUWD VOOR DE NADERENDE VLAMMEN SNEL GEHOORZAAMT, MAAKT LUC HET ANDERE EIND VAN HET TOUW VAST...

INTUSSEN IS HET COCHRAN GELUKT BOB OP EEN ROTS TE HIJSEN...
2

GRIJP HET TOUW! TOE MAAR!

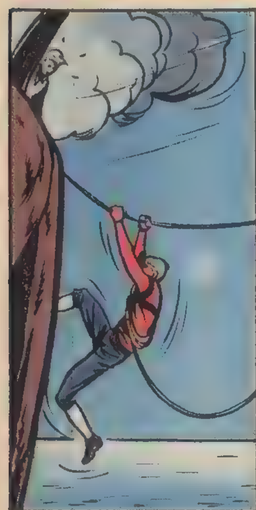

MAAR VERLAMD DOOR ANGST BIJ HET ZIEN VAN DE AFGROND ONDER HEM ...
NEE!... IK ... KAN NIET... IK BEN TE BANG!!

WEES NIET BANG!... SLUIT JE OGEN ... VOORUIT!...
NEE! NEE!

HOUD JE GOED VAST! DAN KOM IK JE HALEN!...

NA EEN TWEEDE TOUW AAN DE ROTSPUNT TE HEBBEN VASTGEMAAKT, ONDERNEEMT LUC DE OVERTOCHT...

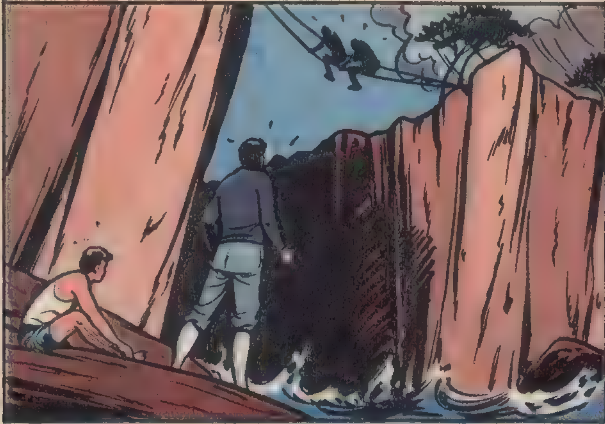

DE VLAMMEN NA-DEREN! WIJ HEBBEN GEEN OGENBLIK MEER TE VERLIEZEN!

LUISTER NU GOED! HET GAAT HIER OM ONS LEVEN! JE MOET PRECIES DOEN WAT IK JE ZEG, BEGRE-PEN!...
JA .. JA ..

EN EEN OGENBLIK LATER ...
GA MAAR GERUST! IK VOLG JE EN JE BENT AAN MIJ VAST-GEBONDEN!!

3

VANAF DE KLIPPEN WAAR HET HEM IS GELUKT BOB BIJ TE BRENGEN, VOLGT COCHRAN ANGSTIG DE GEVAARLIJKE OVERTOCHT...

PLOTSELING!...
GOOD LORD! DE VLAMMEN BEREIKEN DE BOOM WAARAAN HET TOUW IS VASTGEMAAKT...

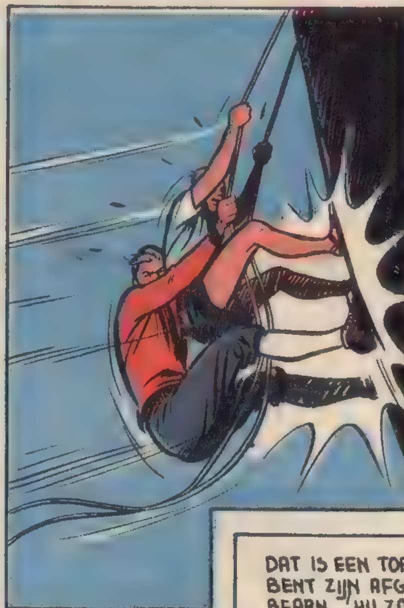

PAS OP, LUC! HET TOUW BRANDT!

PIET SCHRIKT EN GILT:
GOD!
BLIJF RUSTIG! HOOR JE ME? DAT IS ONZE ENIGE KANS!

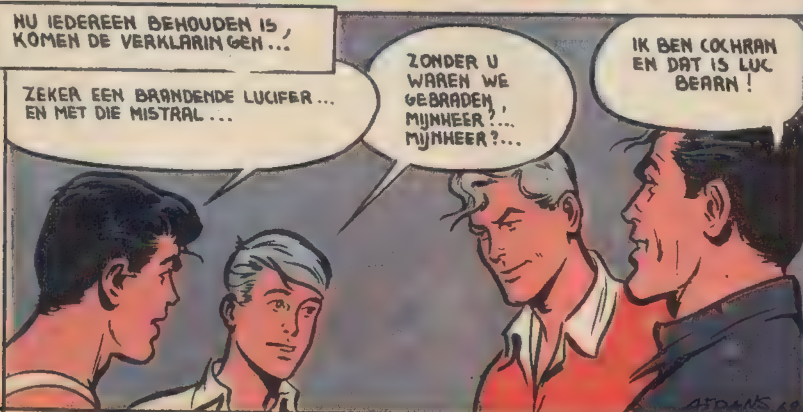

AANGEVRETEN DOOR DE VLAMMEN BIEDT ALLEEN DE METALEN KERN VAN HET TOUW NOG WEERSTAND... EN DAN...
KRAK

INSTINKTMATIG KRUIPT LUC DICHTER TEGEN DE JONGEN AAN...
PAS OP! HOUD JE ZO STEVIG VAST ALS JE KAN!!

OEF! ZIJ HEBBEN DE SCHOK KUNNEN OPVANGEN... NU TREKKEN ZIJ ZICH LANGS HET TOUW NAAR BOVEN... GELUKKIG! ZIJ HEBBEN HET PLATEAU BEREIKT!...
GERED!

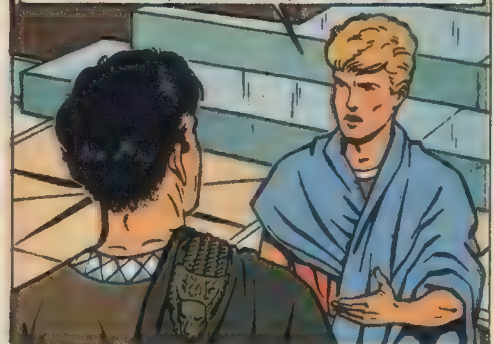

NU IEDEREEN BEHOUDEN IS, KOMEN DE VERKLARINGEN...!
ZEKER EEN BRANDENDE LUCIFER... EN MET DIE MISTRAL...
ZONDER U WAREN WE GEBRADEN, MIJNHEER?... MIJNHEER?...
IK BEN COCHRAN EN DAT IS LUC BEARN!

DAT IS EEN TOEVAL!... U BENT ZIJN AFGOD, MIJNHEER BEARN! HIJ ZOU VOOR U DOOR HET VUUR GAAN!
WAT? LUC BEARN? DE SKIKAMPIOEN?
NEEN HOOR, PIET! EEN KEER KAN VOLSTAAN!

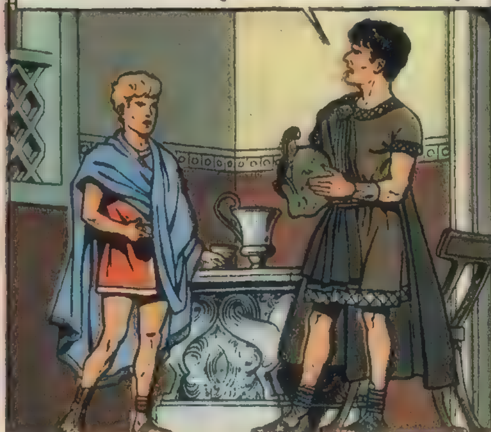
EINDE

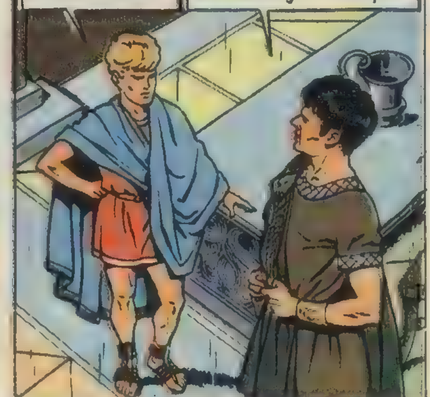

O... ja... inderdaad. Ik was verplicht een van mijn slaven, een dief, te laten achtervolgen... Mijn mannen hebben hem kunnen inhalen... Het was niet makkelijk.

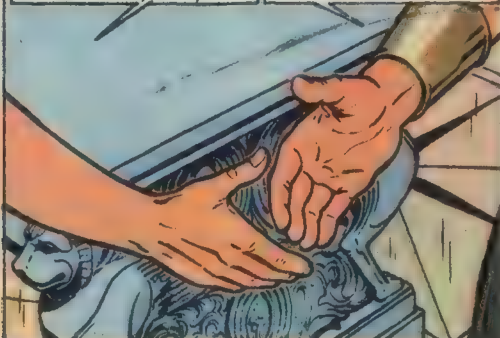

Ik dank je voor de moeite die je hebt genomen mij dit terug te brengen, maar het was niet nodig! Een helm of een slaaf meer of minder... is heus niet belang- rijk.

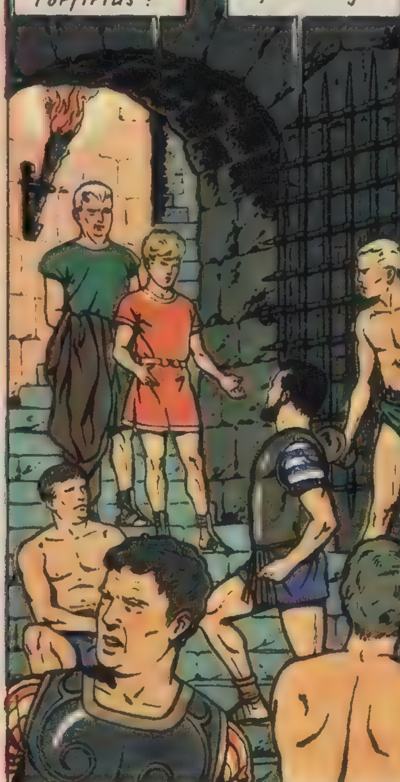

Integendeel! Voor mij is het zeer belangrijk. Je slaaf riep mij verschillende malen om hulp. Ik ben ervan overtuigd dat hij naar mijn huis probeerde te vluchten toen je wachters hem te pakken kregen... en ik wil hiervan de reden kennen... Als die slaaf je niet meer bevalt, verkoop hem mij dan.

Hem aan jou verkopen? Daar is geen sprake van! Hij heeft een zwaar vergrijp gepleegd en het is mijn plicht hem hiervoor streng te straffen.
De wet verbiedt je immers een slaaf te doden zonder rechtspraak!...

Zeker!... Daarom heb ik hem vanmorgen aan Porfirius, de organisator van gladiatoren-gevechten, verkocht. Hij moet vanmiddag nog vechten en ik denk niet dat hij het er levend af brengt.

Was zijn misdaad zó erg, dat je hem zonder meer de dood instuurt?
JA!... Maar ik herhaal nog eens dat ik niet begrijp waarom jij zoveel belangstelling toont voor een misdadige slaaf.

Dat is mijn zaak!.. Neem mij niet kwalijk dat ik je heb lastig moeten vallen. Tot ziens, Garofula!
Dat hindert niet!... Adieu! beste Alex, ik hoop je spoedig weer te zien.

Een uur later.
Ben jij Porfirius?
Ja, wat wil je?...

Vanmorgen werd jou een slaaf verkocht. Hij heet Agerix... Zover ik weet heeft hij geen enkele gevechtservaring, het wordt een slecht schouwspel...

Alex is vertrokken...
Een gevaarlijke knaap!... Hij had die vervloekte Agerix dus zijn naam horen roepen! Ach wat! vanavond is alles geregeld; Porfirius is handig... Maar intussen moet ik Alex in 't oog houden.

Ik koop hem van je voor 100 sestertiën.

LEGIOENEN

DOOR JACQUES MARTIN

Alex heeft getracht een slaaf te redden. Hij vond een helm en brengt die naar de meester van Agerix

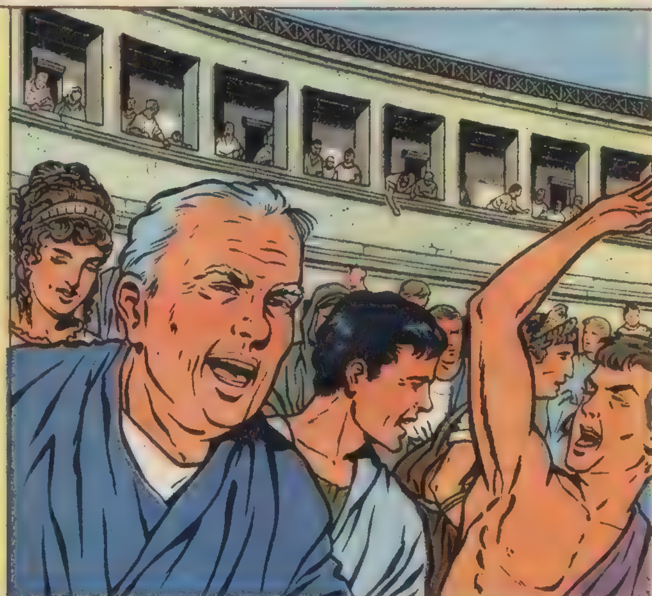

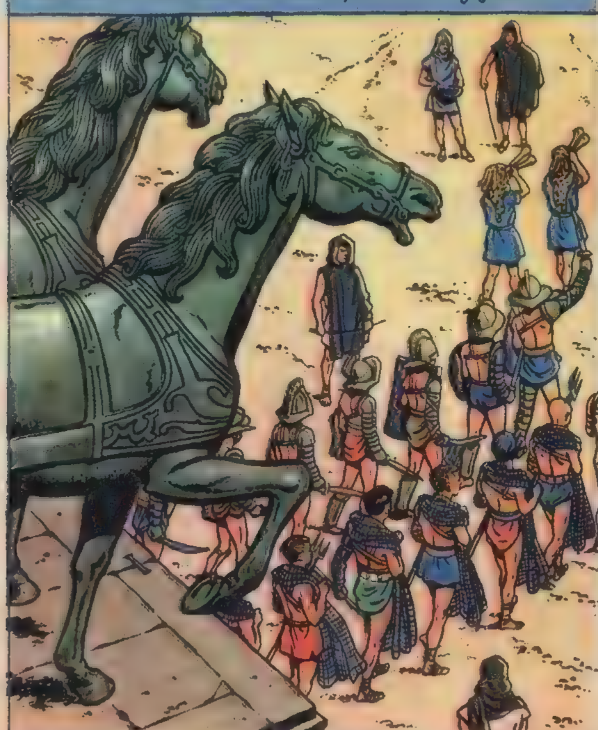

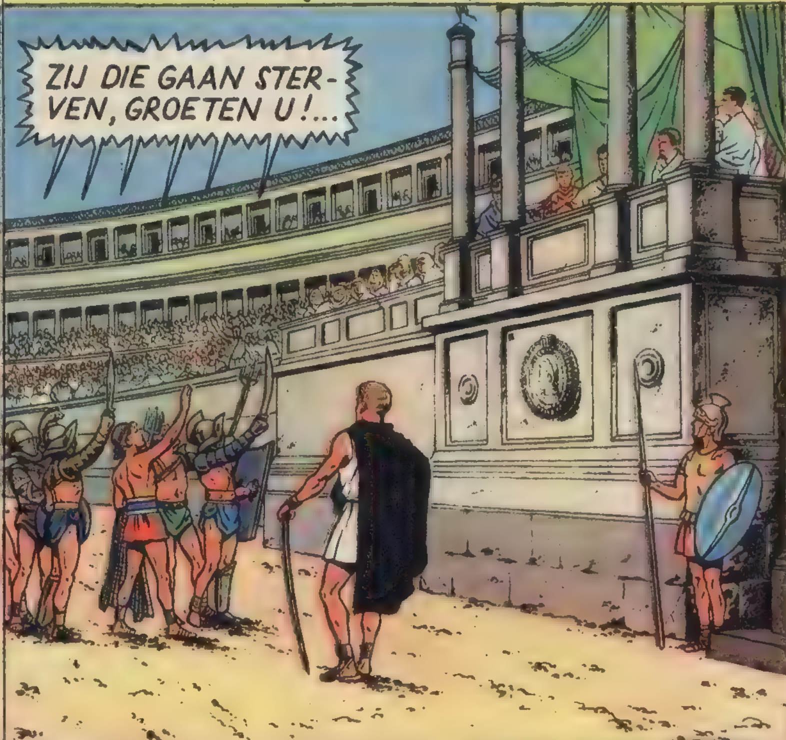
De uren gaan voorbij... Vroeg in de namiddag, verdringt een geweldige mensenmassa, aangetrokken door geruchten over ongewone gevechten, zich voor de ingang van de grote arena. Eindelijk gaan de poorten open en de trappen van het enorme amfitheater worden bestormd.

Dan, na een wachten dat voor het opgewonden publiek eindeloos lijkt, verschijnt de groep zwaardvechters in de arena. Ze worden onthaald op een wild gejubel.

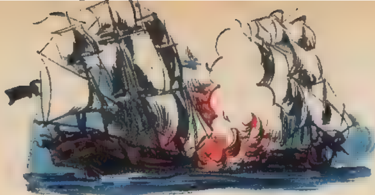

Met hun wapens die schitteren in het zonlicht, stelt de groep zich onder de loge van de Raad op. Het wordt stil... een Romeins priester heft zijn hand op en de gladiatoren roepen driemaal:

6

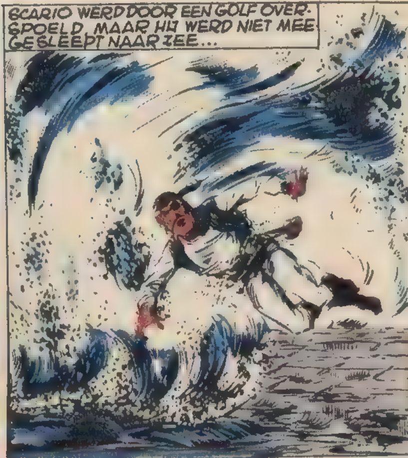
WORDT VOORTGEZET

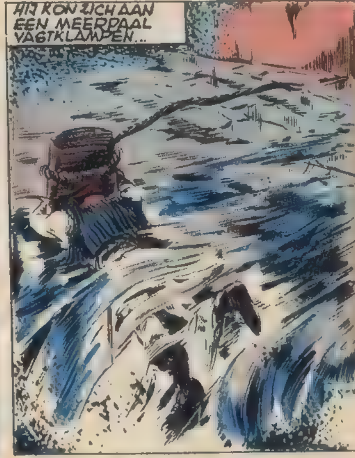

DE PIRATEN

Een vreselijke storm verwoest de haven. Een torenhoge golf slaat

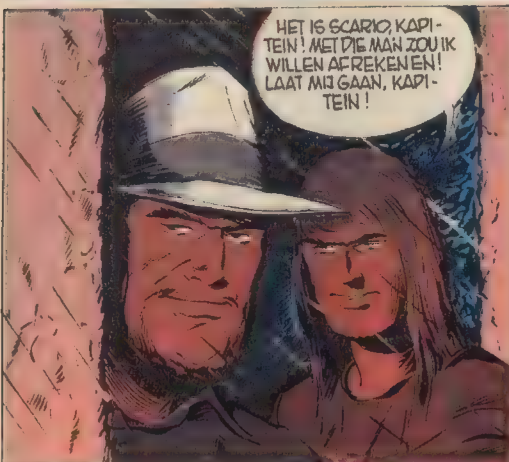

van de CARAÏBEN DOOR RENÉ LEONARD

e pletter op de kaai en sleurt een van de piraten mee

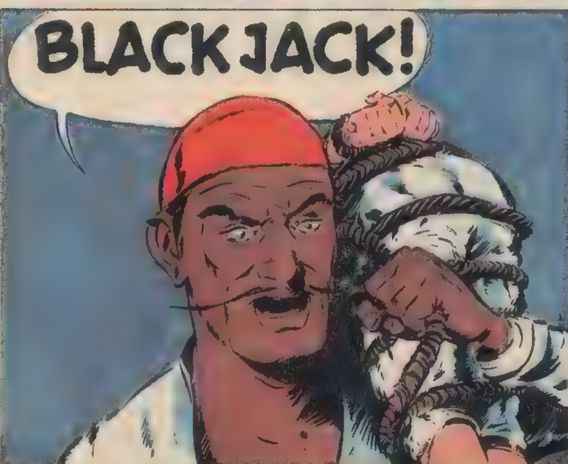

WORDT VOORTGEZET

DE VREEMDE NACHT VAN ZES DECEMBER

VERHAAL VAN J. ACAR
ILLUSTRATIE VAN BERCK

KEES ! Mijnheer Drop vraagt of je op zijn kantoor wilt komen ! De hoofdinpakker liet een van de knechten zijn plaats innemen. Waarom zou de baas hem willen spreken ? Hij had immers niets verkeerds gedaan ! Zoals de meeste eerlijke kleine mensen, voelde hij zich niet op zijn gemak wanneer hij met zijn bazen te maken had.

— Binnen !

— Hebt u mij geroepen, Mijnheer ?

— Hm !... Mijnheer Drop kuchte verlegen... Ja, hm !... Mijn beste Kees, zo begon hij. Ik... hm... ben heel tevreden over je werk maar...

« Dat begint slecht », dacht Kees.

Mijnheer Drop keek zijn arbeider aan. Tien jaar trouwe dienst, eerlijk, betrouwbaar, altijd stipt op tijd ; een model werknemer, waar iedere grote onderneming trots op kon zijn. En nu moest hij hem DIT aandoen, alleen maar omdat die blaag van een jongen, zoon van zijn nieuwe medevennoot, het in zijn hoofd had gehaald...

Kees die al deze tegenstrijdige gedachten niet kon raden, stond Drop verlegen aan te kijken en draaide zijn pet in zijn dikke vingers rond als een jongetje, dat er op betrapt is iets uit de snoepkast te hebben genomen.

Mijnheer Drop was bang. Bang om die brave man, die daar vol vertrouwen voor hem stond, te vertellen waarom hij hem had laten roepen. Bang om hem te kwetsen. « Wat belet je van mening te veranderen » fluisterde het zachte stemmetje van zijn geweten.

Voet bij stuk houden, Walter, bromde een andere, veel zwaardere stem. Vergeet niet dat de dropjes van Drop op ieders tong liggen.

De zware stem kreeg de overhand. Misschien omdat zij luider was, of misschien omdat zij de ijdelheid streelde.

— Ik heb je laten roepen omdat...

* * *

Het café « De Sport » was een knus kroegje, waar oude boksers met vergeten titels uit het verleden, gezellig bij elkaar kwamen. De baas, Piet de Vuist, oud provinciaal kampioen alle categorieën, zwaaide er de scepter. Ter herinnering aan zijn oude glorietijd, schonk hij geen sterke drank en, solidair in hun oude dromen, schenen de klanten er niets op tegen te hebben.

— Heb jij Kees gezien ? vroeg Battling-Baby. Er is iets niet in de haak met die jongen !

— Humf ! knikte Dolf, die beter bekend stond als « de Beul », daar komt hij net binnen. Hé ! Kees ! Kom bij ons zitten...

Kom mee naar pagina 24

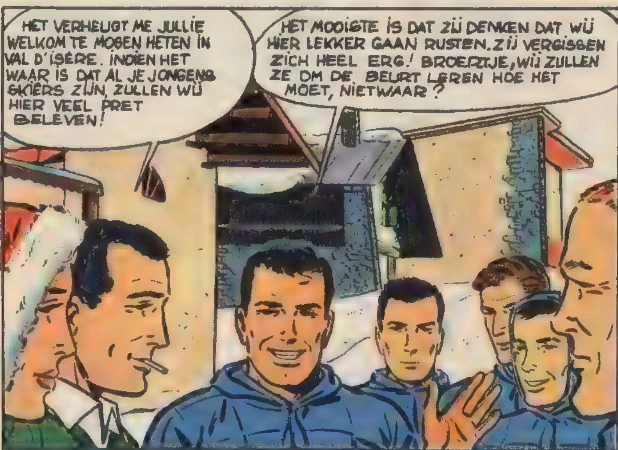
DE 8e

Michel gaat met zijn kandidaat-racers naar de bergen om hen

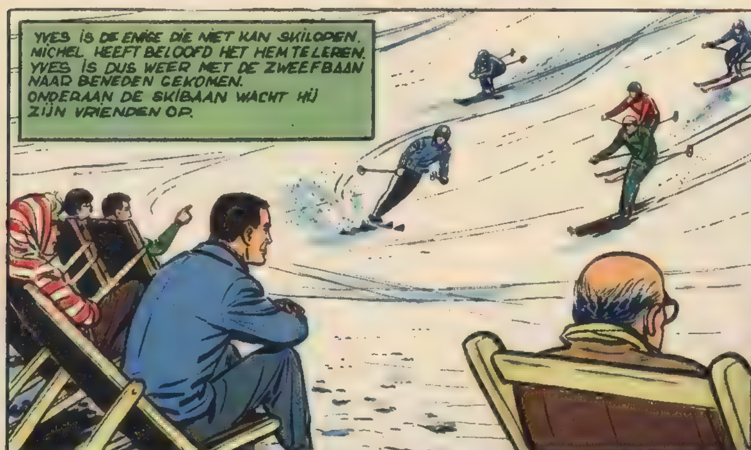

vertrouwd te maken met besneeuwde en gladde wegen.

HET LIJKT WEL OF MICHEL ZIJN BEDREIGING VERGETEN IS, WANT DE JONGELUI MOGEN NAAR HARTELUST SKIEN. OVER AUTO'S PRAAT MEN NIET MEER. YVES MAAKT ZIJN DEBUUT...

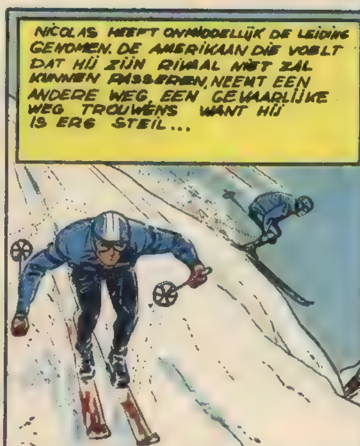

HAD ROY GEHOOPT DAT NICOLAS ZOU WEIGEREN, DAN WAS HIJ MIS, WANT DE JONGE RUS AANVAARDDE DE UITDAGING. ENKELE MINUTEN LATER GLEDEN ZIJ AAN DE ZWEEFBAAN NAAR BOVEN...

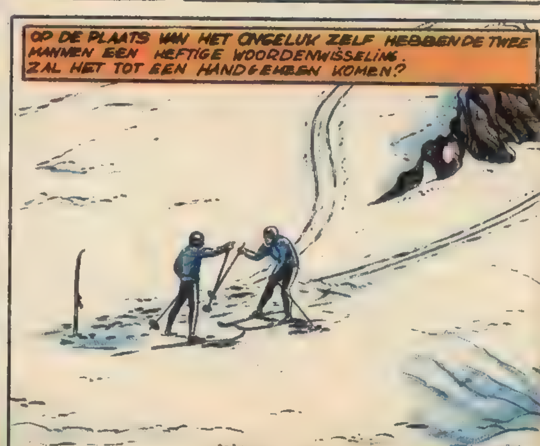

WORDT VOORTGEZET

DE VREEMDE NACHT VAN 6 DECEMBER

Vervolg van pag. 21

Iedereen weet dat vroegere boksers, net als vroegere zeelui, voor het leven aan elkaar verknocht blijven. Battling had wel gevoeld dat Kees verdriet had en vond het niet meer dan normaal dat hij en de Beul die smart zouden delen. Maar Kees wilde niets zeggen. Hij die vroeger altijd zo vrolijk was en om alles of niets een grapje maakte, zat nu somber en stil voor zich uit te staren. Het kon zo niet langer. Battling moest en zou er het zijne van weten !

— Hoor eens, Kees ! Je kunt zo niet doorgaan. De Beul zei ook al...

— Humf !...

Kees bleef zwijgen. « Ik heb nooit gebokt », dacht hij. Al vroeg had hij, na een ongelukkige wedstrijd, het boksen moeten opgeven. Daarna had hij zesendertig ambachten gehad. Sinds hij bij Drop & C° werkte was alles weer goed gegaan. Te goed ! Daar had hij nu de bewijzen van.

Vastberaden het koppige zwijgen van Kees te doorbreken, deed Battling alsof hij kwaad werd.

— Nu ! Ik begrijp het al ! Wij zijn zeker niet goed genoeg om je zorgen met je te delen. Denk je soms dat het de Beul niets doet ?

— Ach !

Kees begreep dat het hier om hun vriendschap ging. Misschien zou het spreken hem opluchten, ineens zei hij :

— Het is allemaal de schuld van Sinterklaas !

De twee vrienden keken elkaar aan.

— Je bent toch niet ziek ? vroeg Battling op vaderlijke toon.

— Het klinkt idioot, maar toch is het zo. Jullie weten dat de Goede Sint ieder jaar in de nacht van 6 december uit de hemel daalt om de kinderen speelgoed te brengen. Nu, de goede Sint wordt oud en kan niet overal tegelijk zijn, daarom laat hij zich wel eens vervangen.

— Ja, ja, dat weten we allemaal ! onderbrak Battling hem.

— Nu ! Voor de kinderen van Drop & C° was ik sinds tien jaar die vervanger van Sinterklaas. Dit jaar neemt de zoon van de nieuwe vennoot mijn plaats in...

De twee ex-boksers begrepen niet goed, waarom dit Kees zo had aangegrepen. Zij konden hem niet helpen, dus probeerden zij hem zolang mogelijk vast te houden om hem op te beuren. Maar het lukte hen niet. Toen Kees zijn vrienden tegen middernacht verliet, was hij nog even somber. Machteloos keken zij hem na.

Het regende, Kees zette de kraag van zijn oude jekker op. Morgenmiddag op het Sinterklaasfeest van Drop & C° zou een ander de cadeautjes uitdelen, de kinderen laten beloven braaf te zijn en hun verheerlijkte snoetjes zien.

Morgen zou de grauwste dag van het hele jaar zijn.

Diep in zijn sombere gedachten verzonken, liep Kees door. Om de hoek van een straat botste hij bijna tegen een oude man, die moeizaam gebukt onder een zware zak voortstrompelde. Kees bleef staan.

— Kan ik u soms helpen ? vroeg Kees. Die zak is veel te zwaar voor u !

De oude man keek hem aan. Kees zag een goedig, gerimpeld gezicht met een schitterende witte baard en ogen waarin een wonderbaarlijke glans lag.

— Dat is vriendelijk van je. Het is ook geen werk meer voor een man van mijn leeftijd. Die zak is zó zwaar !

Kees was te beleefd om de oude man te vragen waarom hij met die zware zak zo laat op de avond langs de straten liep. Maar alsof hij raadde wat er in Kees omging, zei de vreemdeling :

— Ik ben expeditieknecht van een grote speelgoedwinkel. Hij wreef zich over de pijnlijke rug... Wij hebben het druk op het ogenblik. Ik moet nog een paar bestellingen afleveren en ik sta er helemaal alleen voor.

— Als ik zo vrij mag zijn, stamelde Kees.

— Nu graag ! antwoordde de vreemdeling en gaf Kees zijn zak. Nu hij zich van zijn zware last had ontdaan leek hij ineens veel jonger en krachtiger. Volg mij ! zei hij tegen Kees met een stem die gewend was bevelen te geven.

Zo liep Kees achter de vreemde oude man de hele slapende stad door. De vreemdeling had de sleutels van alle huizen en kende iedere kinderkamer. Stil als een schaduw volgde Kees hem met de zware zak vol speelgoed, die maar niet leeg scheen te raken. Af en toe aarzelde de grijsaard en bleef voor een bedje staan, terwijl hij met de hand langs zijn baard streek.

— Dat is Jantje, hij is niet zo braaf geweest, eigenlijk...

Maar iedere keer weer glimlachte hij en legde toch een stuk speelgoed bij het bedje van « kleine Jan ». Er waren in de stad heel wat « kleine Jantjes », maar als de oude man een huisdeur geruisloos achter zich dichttrok zei hij : « Wat wil je ? Het zijn kinderen, en wij houden immers van alle kinderen nietwaar, Kees ? »

Eindelijk was de oude baas klaar met zijn bestellingen. Hij woonde « Ergens daar boven », duidde hij vaag aan terwijl hij afscheid van Kees nam en hem bedankte.

De zon ging net op toen de ex-bokser thuis kwam. Hij was erg moe, maar heel gelukkig. Steeds weer moest hij aan de oude man denken. Zijn baard, zijn ogen, die vreemde glimlach herinnerde hem aan iemand, maar wie ?

Plotseling, toen hij al in bed lag, wist hij het. Sinterklaas ! Ja ! dat was het, die oude man leek op Sinterklaas !

Met een vredige glimlach op zijn lippen sliep Kees, ex-bokser en hoofdinpakker van Drop & C° die morgen in.

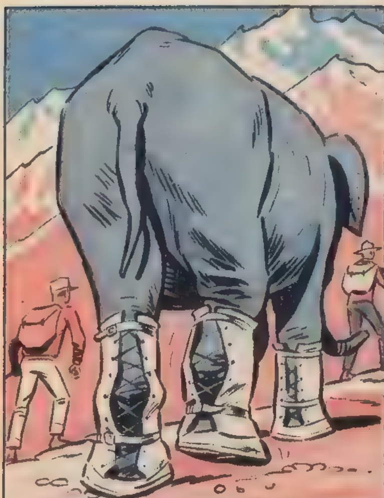
EINDE

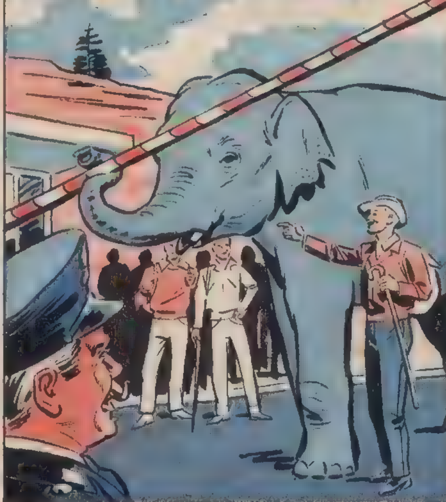
MET OLIFANTEN OVER DE ALPEN

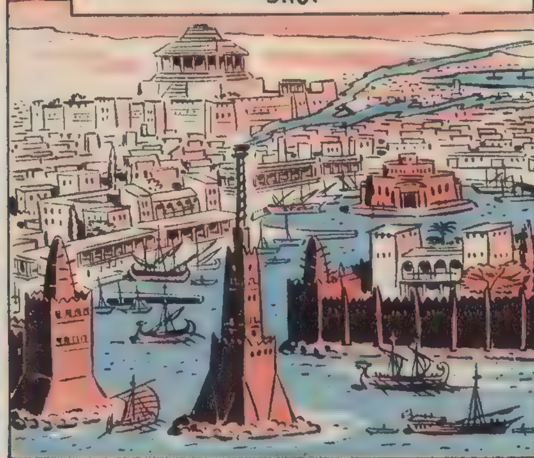
EEN WAAR VERHAAL

TEKST EN TEKENINGEN: FERNAND CHENEVAL

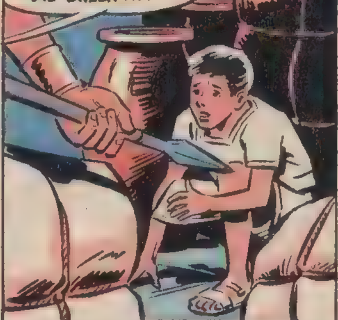

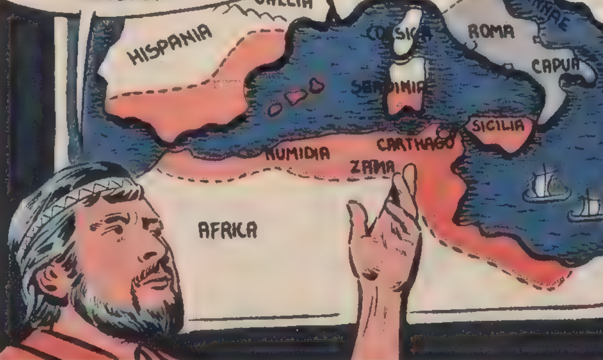

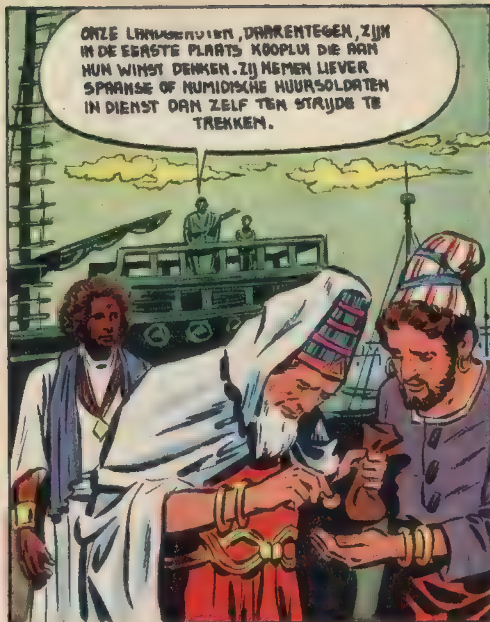

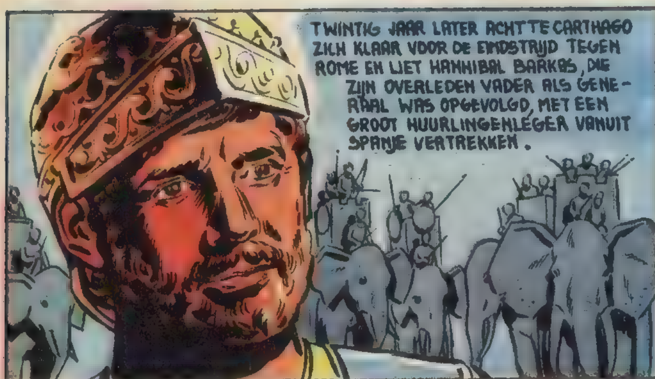

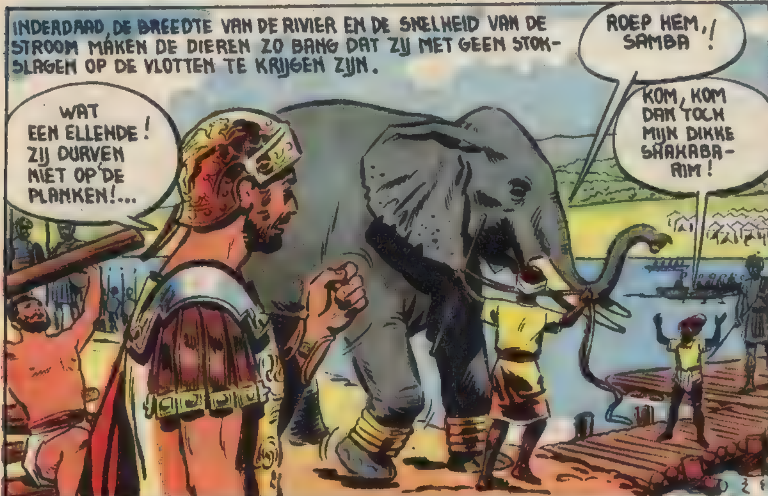

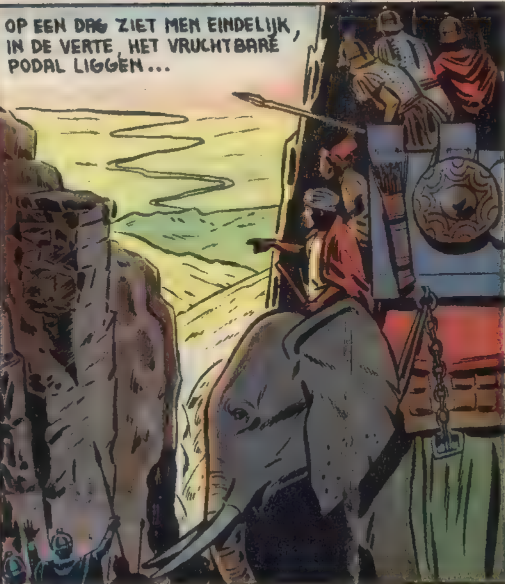

NEEM DEZE VIER PAGINA'S UIT KUIFJE. ZE V

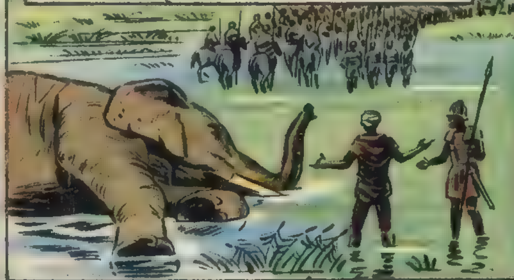

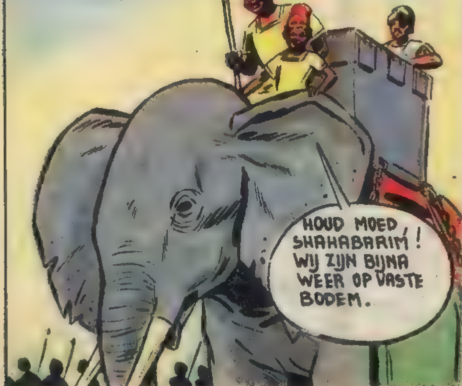

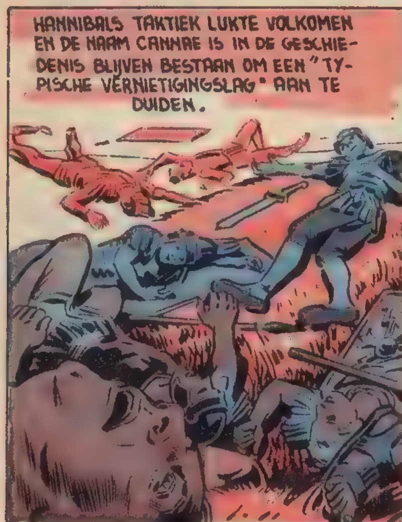

RMEN EEN PRACHTIGE DOKUMENTATIE !

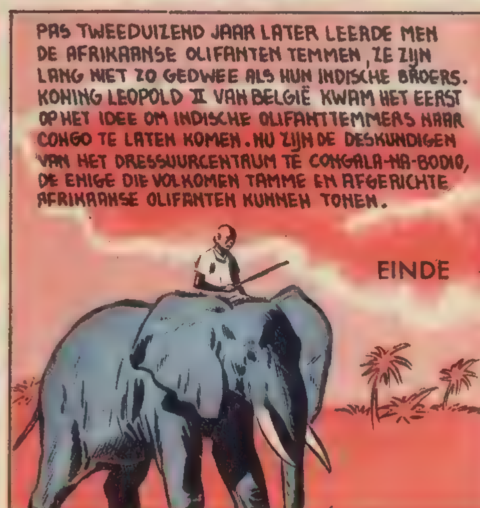

15 JAAR LANG HEEFT HANNIBAL OP ITALIAANSE BODEM GEVOCHTEN ZONDER DE HARDNEKKIGE ROMEINEN DEFINITIEF TE VERSLAAN. DE RIJKE CARTHAAGSE KOOPLUI VONDEN INMIDDELS DE OORLOG TE DUUR EN TE LANG.
ZIJ VERSCHAFTEN HANNIBAL DE NODIGE VERSTERKINGEN NIET MEER... TENSLOTTE...

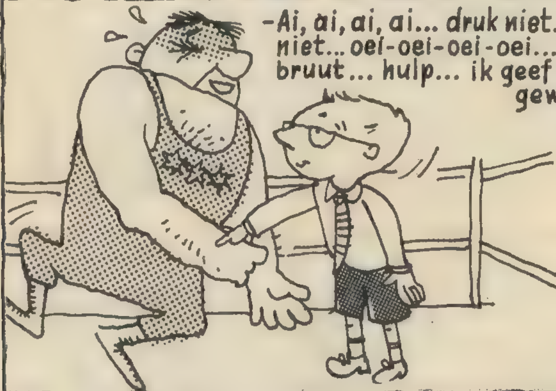
Volgende week : SANDOR PETOFI

De kleine Marc

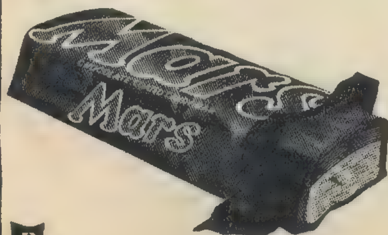

DAT IS NONKEL BOB!

AL onze lezers die in België wonen kennen Nonkel Bob, dat is een feit. Ze zouden het TV-Jeugduur niet meer willen missen. Ze leren de wijsjes die Nonkel Bob voor hen zingt, ze knutselen met hem en lachen om z'n grapjes. Onze lezers in Nederland kennen Nonkel Bob misschien nog niet maar zij hebben thans een kans met hem kennis te maken want « Het eerste boek van Nonkel Bob » is van de pers. In dit boek werden verzameld : leuke wijsjes met de muziek er bij, verhalen, poppenspelen, knutselwerkjes en zelfs een toneelstukje. Net dàt wat je hebben moet voor lange winteravonden. Het boek kreeg leuke illustraties en werd uitgegeven door Desclée De Brouwer.

ZUSTER GLIMLACH ZINGT...

PHILIPS heeft gezorgd voor een Nederlandse versie van de liederen die geschreven en gecomponeerd werden door Sœur Sourire, een zuster uit het klooster van Fichermont bij Waterloo. Een medezuster van Sœur Sourire (zuster Glimlach) vertaalde de liedjes en vertolkt ze ook. De Nederlandse bewerking is verrassend fijn, speels en guitig. Bij iedere plaat — P. 14055 R — hoort een boekje met de tekst en de muziek van 15 liederen van Zuster Glimlach. Een mooie plaat voor kerstdag, vrienden.

STIJN STREUVELS

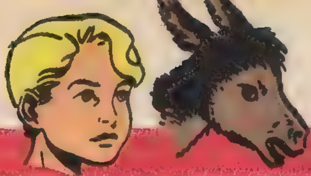
« Al op enen nacht lag de wereld witgesneeuwd.
Bij het aanbreken van den morgen waren de landen toegedekt, zodat nergens een loverken groen, of een tikkelingsken kleur meer te zien was — zover ogen dragen konden, was het al één witte evenheid. »

Zo begint « Het Kerstekind » door Stijn Streuvels uitgegeven door Desclée De Brouwer (Prijs in België : 80 F.) Je kan die regels zesmaal achtereen lezen en de zesde keer vind je ze nog véél, véél mooier dan de eerste maal. De schoonheid van dat boek beperkt zich natuurlijk niet tot die eerste regels. Ontdek de schoonheid van hetgeen er volgt echter zelf en meteen raap je een parel van Nederlandse letterkunde.

Wij bewonderden de fijne en smaakvolle illustraties die Arno Brijs voor « Het Kerstekind » maakte.

BAMBI KOMT ZIJN FLESJE HALEN

BAMBI is een vijf maanden oude reebok. Eigenlijk had hij nu door de wijde Drentse bossen moeten zwerven, maar omdat hij — amper twee dagen oud en nog te jong om op eigen benen te staan — moederziel alleen op het bovenveen bij Zwartemeer, in de gemeente Emmen, door de jonge Willem Walda werd gevonden, kreeg hij zijn opvoeding bij de familie Walda te Zwartemeer. Willem had het diertje van een wisse dood gered en het meegenomen naar zijn ouderlijke woning. Daar kreeg het een uitstekende verzorging van zijn dertienjarig zusje Marietje. Bambi is nu flink uit de kluiten gewassen en hij loopt frank en vrij in de omgeving van Zwartemeer. De familie Walda heeft het dier zijn vrijheid gegeven. Alleen in de avonduren maakt hij daarvan gebruik; hij zwerft dan door de vrije natuur. Maar overdag komt hij nog zeker twee keer zijn flesje halen bij Marietje en laat hij zich graag door haar verwennen met koekjes, snoep en andere lekkernijen. En als Marietje na schooltijd thuiskomt en zij haar handen aan de mond zet en een lang gerekt Baaaaammmbiii laat horen, komt de reebok zonder mankeren naar de Hogeweg.

HET GEVECHT

Er weerklinkt een akelig gehuil en eensklaps ziet men

IN DE BERGEN

EEN AVONTUUR van POM en TEDDY

DOOR F. CRAENHALS

op de oude toren een schitterend licht . .

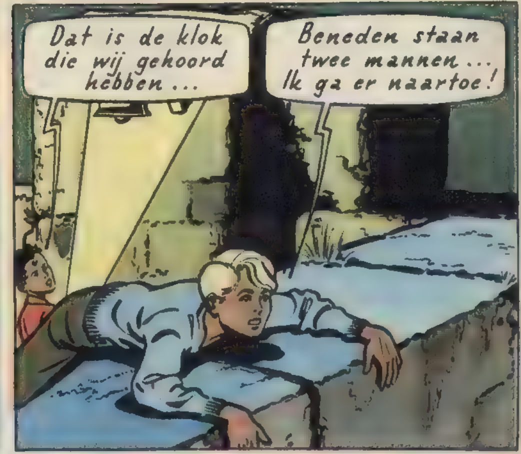

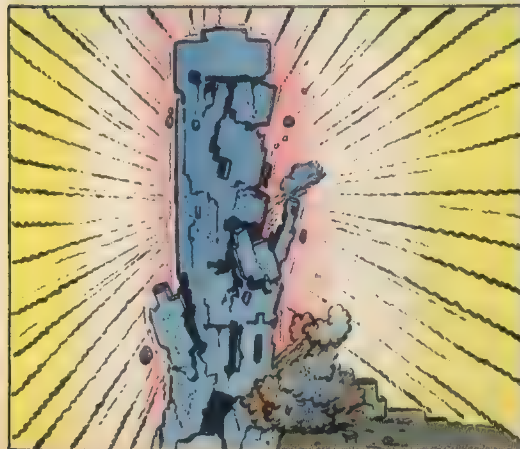

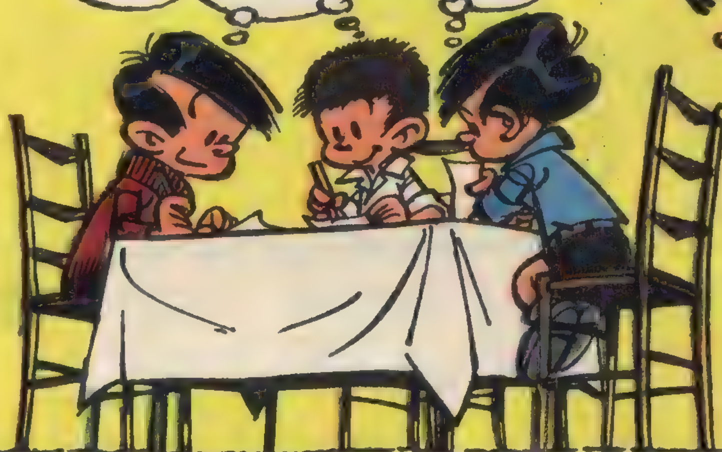

Schrijf uw **mooiste briefje van beste wensen** aan Vader en Moeder.
Zend het aan het Kaasbedrijf "VACHE QUI RIT" **vóór de 15/12/62** en voeg er **5 deksels van "VACHE QUI RIT"** crème de gruyère bij.
Sensatiemakende prijzen voor de 100 beste briefjes,

waarvan 2 ijskasten GENERAL ELECTRIC

en verschillende zeer mooie geschenken

waarvan een aantal prachtige vulpennen merk "SHEAFFER'S de vulpen der jeugd".

Reglement

1) Een bijzondere jury zal worden belast met de uiteindelijke rangschikking van de deelnemers.
2) Iedere brief zal worden gerangschikt rekening houdend met de **ouderdom** en het **schooljaar** van degene die hem geschreven heeft.
3) Iedere deelnemer verbindt zich het reglement van deze wedstrijd te aanvaarden.
* Geef uw **ouderdom** en **schooljaar** bovenaan uw brief op.

LA VACHE QUI RIT

Dit is "Creme de Gruyere".

DIKKERDJE

MAAKT ZICH BOOS!

door GREG

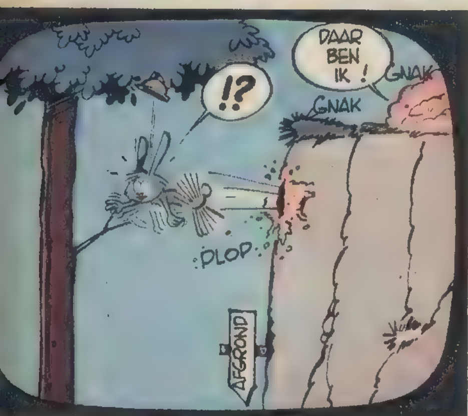

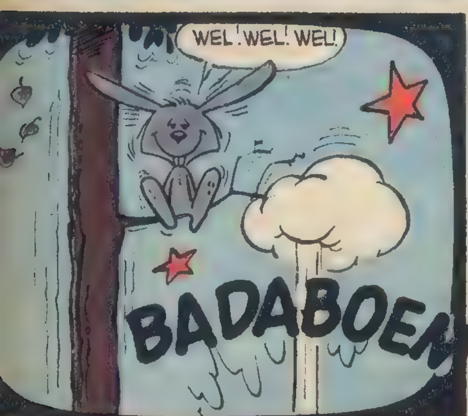

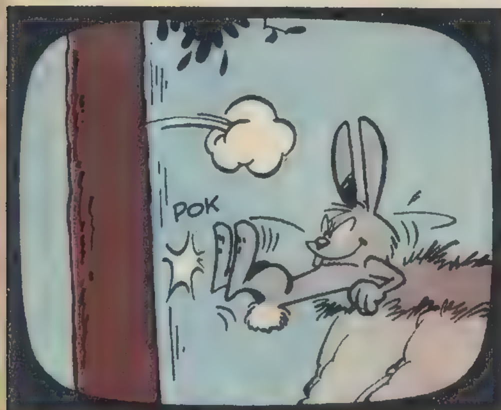

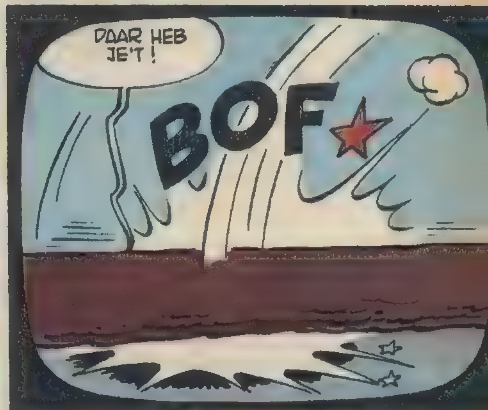

HOP!
PAF

AAI!

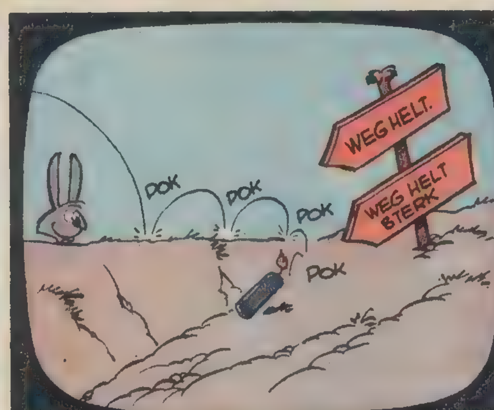
POK

POK

IK ZAL ZO DADELIJK EEN OORVERDOVEND GEKRAAK HOREN!

DAAR HEB JE'T!
BOF

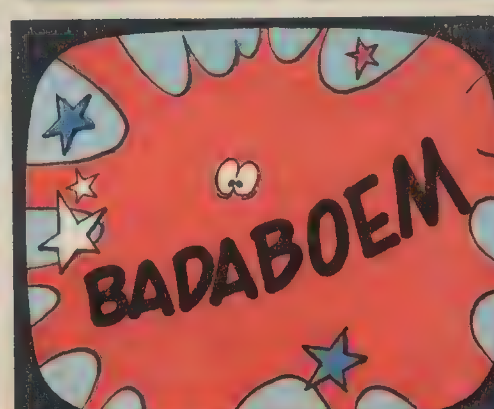
LATEN WE NOU EENS EEN KLARE KIJK HEBBEN OP DE SITUATIE. MIJN STRATEGIE WERD WEGGEVEEGD!

MAAR IK HEB MIJN LAATSTE WOORD NOG NIET GESPROKEN! DIKKERDJE VECHT TOT HET UITERSTE!

TOT DE LAATSTE PATROON!
DYNAMIET
BESTE KWALITEIT

DE PROJECTIELEN VLIEGEN LAAG, DAT BETEKENT DAT ER STORM OP KOMST IS!

WEG HELT.
WEG HELT STERK
POK
POK
POK
POK

ROMBODOBODOBOMBOM
WEG HELT VRESELIJK.

WELDRA VOLGT DE ONTPLOFFING, DIE HET KONIJN NAAR DE EEUWIGE JACHTVELDEN ZAL STUREN!

BADABOEM

WAT ZOU MIJN BESTAAN TOCH EENTONIG ZIJN INDIEN DIKKERDJE EEN GOED KARAKTER MOEST HEBBEN!
SPLITSJ
EINDE

Onze vrienden kijken naar het Baskisch kaatsspel. Tussen de aanwezigen ontdekt Jimmy eensklaps een gelaat ..

DE ERFENIS

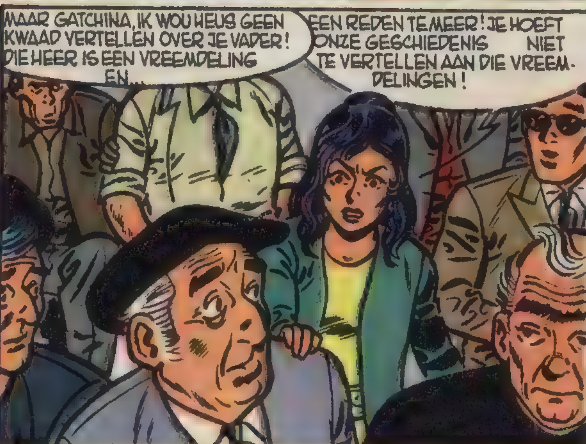

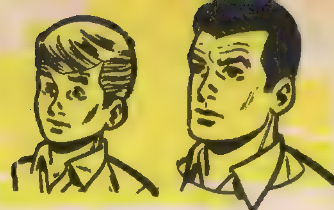

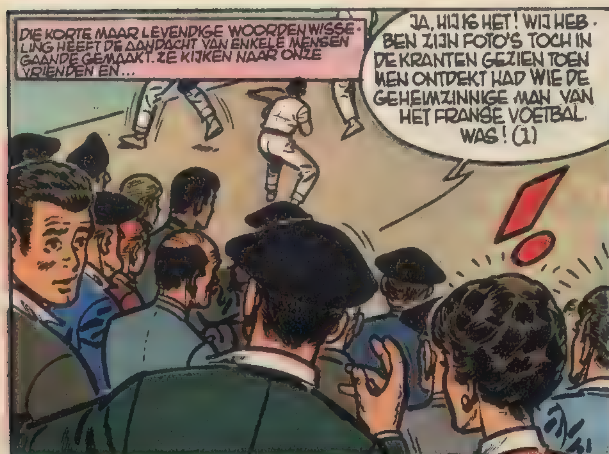

VAN JARI

DOOR R.REDING

LEES: HET 3e DOELPUNT
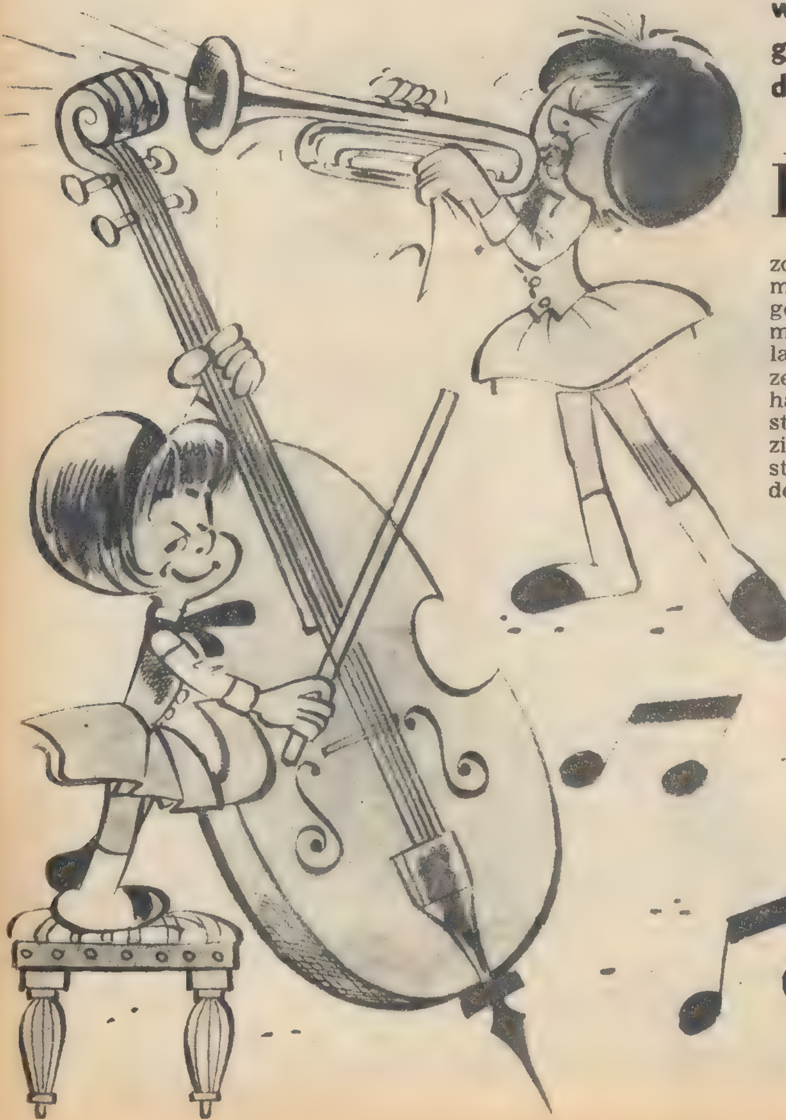
WORDT VOORTGEZET

Nederland heeft een wonderkind:

EM

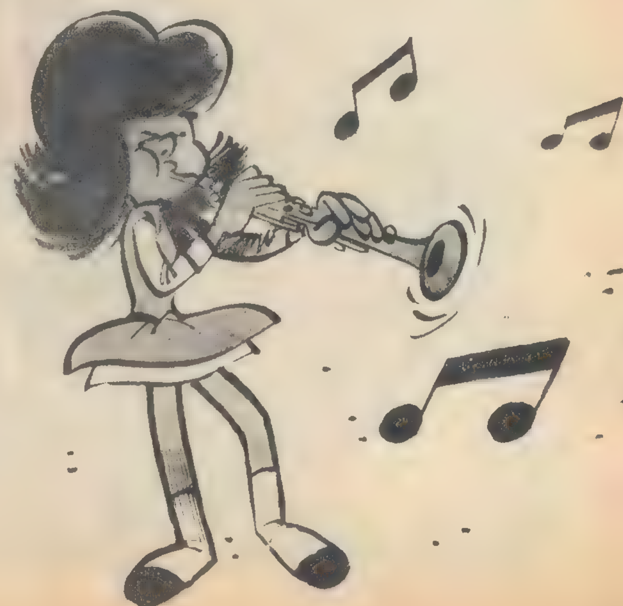

TEGENOVER ons in een heerlijke schommelstoel zit een wonderkind van dertien jaar. Een schuchter meisje met donkerblond haar en mooie ogen : Emmy Verhey uit Leeuwarden. Haar wonderlijke prestaties als violiste, die de laatste maanden via radio en televisie tot muziekminnend Nederland zijn doorgedrongen, hebben dit bijzonder begaafde meisje met één slag in de publiciteit geplaatst. Zal Emmy Verhey, die de concerten van Paganini, Bach en Mendelssohn zonder partituur speelt en een fabelachtige techniek paart aan een prachtige intonatie, later als een groot kunstenares op de Europese concertpodia triomfen vieren ? Men kan dat nog niet zeggen. Alle wonderkinderen moeten tussen de 16 en de 18 jaar een kritieke periode doormaken, waarin zij bewust gaan doen wat zij tot dan toe altijd speels en zonder nadenken hebben gedaan. Van de nuchtere en ernstige Emmy Verhey mag men misschien verwachten, dat zij de moeilijke overgangsfase goed doorkomt. De muziekliefhebbers zouden daarmee erg verguld zijn.

DE dochter van de heer G. Verhey, violist in het Frysk Orkest en tweede concertmeester, is door haar ouders beslist niet tot wonderkind gebombardeerd.

— Wij hebben haar volkomen vrij gelaten. Onze twee zoons, nu achttien en zestien, waren ook in de gelegenheid muziekles te nemen zoals Emmy. Maar zij hadden er gauw genoeg van en hielden er mee op. Zij voetbalden liever en je moet de kinderen in hun hobby's altijd zoveel mogelijk vrij laten. Met Emmy was het iets anders. Toen ze een jaar of zeven was, kon ze al zo goed met de viool overweg, dat wij haar naar de beroemde leraar Oscar Back in Amsterdam stuurden. Grote mannen als Herman Krebbers en Theo Olof zijn bij deze 83-jarige meester in de leer geweest en alle sterren van het internationaal podium bewonderen hem als de kenner bij uitstek.

MY VERHEY

Zes jaar lang is Emmy nu al de pupil van Oscar Back. Met haar kostbare instrument, een Cappa van vierduizend gulden, onder de arm geklemd in een wat versleten kist, reist zij drie keer per week van Leeuwarden naar Amsterdam en terug (400 kilometer) om eens een beroemd violiste te worden.

— Ik speel bij hem altijd drie uur achter elkaar, zonder dat hij veel opmerkingen maakt. Hij luistert met toegeknepen ogen en na iedere partij maakt hij met een rustige stem een paar opmerkingen. Hij heeft me er van het begin af aan op gewezen, dat ik als Emmy Verhey precies dezelfde mag blijven, maar als violiste volwassen moet worden. Hij zegt bijvoorbeeld : «Je moet de viool en je strijkstok zo vasthouden als een mens van dertig jaar zou doen.» Voor sommige stukken ben ik rijp genoeg, maar hij dwingt me niet om iets van een bepaald componist door te nemen. Hij laat me rustig mijn eigen weg gaan, als ik me maar aan de grote lijnen houd.

Zo stapt Emmy elke maandag, donderdag en vrijdag in de sneltrein, die haar naar Amsterdam voert. Zij ziet er niet tegen op om alleen de reis te maken. Haar vader ging vroeger wel eens met haar mee, totdat dochterlief zei, dat ze best alleen kon gaan.

— Ik heb altijd een boek bij me en als ik eenmaal aan het lezen ben, vergeet ik alles om me heen, zelfs de vioolkist, de dure Cappa, die boven mijn hoofd in het bagage-net ligt.

— Heb je bij al dat reizen en studeren nog wel tijd over om eens met je vriendinnen te spelen, plezier te hebben, zoals andere meisjes van jouw leeftijd ? vragen wij.

— Niet veel. Ik heb er geen zin in om met vriendinnen pret te maken. Als ik lang heb gestudeerd, wil ik graag wat ontspanning en daarvoor pak ik een echt gezellig boek. En dan de school. Dat is voor mij heus een probleem. Ik leer niet zo best. Het vorig jaar ben ik blijven zitten, wat natuurlijk ook kwam doordat ik drie keer in de week naar Amsterdam ging. Ik zou heus willen, dat de school voor mij niet meer bestond, dat ik alleen voor mijn viool zou kunnen leven. Maar er gebeuren op school natuurlijk ook wel leuke dingen. Mijn eerste openbare concert bijvoorbeeld. Ik speelde Saint-Saëns, de havanaise. Het was niet moeilijk, ik speelde het later ook een keer met het Frysk Orkest van mijn vader.

In september van dit jaar trad Emmy Verhey voor de televisie op in een programma van aankomende artiesten. Het meisje uit Leeuwarden verbaasde de kijkers door haar totale overgave aan de muziek, waarin zij zich door niets of niemand liet storen. Gekleed in een eenvoudig jurkje bespeelde zij haar Cappa-viool met de allure van een kunstenares-in-de-dop, die alleen nog de bezieling van de volwassenheid nodig heeft om tienduizenden muziekliefhebbers gelukkig te kunnen maken.

— Speelt je vader ook goed viool ? vragen wij Emmy.

— Neen, niet zo erg. Hij heeft jaren geleden ook les gehad van Oscar Back, maar op de een of andere manier kwam hij niet veel verder. Mijn vader is in alle onderdelen van de muziek prima thuis. Hij kan alles en zou ook buiten het vak, dat hij nu beoefent, iets bijzonders hebben bereikt.

De gezonde, brede levensopvatting van vader Verhey is vooral Emmy bijzonder ten goede gekomen. Toen zij dus zoveel moest studeren en het vaststond, dat zij als violiste een unieke hoogte zou kunnen bereiken, begonnen de buren te klagen. Dat «gejank» van die viool is niet om aan te horen, morden zij tegen de heer Verhey. Wat te doen ? Het hoofd van het gezin zag maar één, afdoende oplossing : verhuizen naar een woning, die niet begrensd werd door andere percelen. Zo gebeurde en nu kan Emmy ongestoord, zonder dat de buren tegen de wand tikken, haar fantasie en muzikaliteit uitleven in de werken van de grote componisten. Vader en moeder luisteren er beneden naar met een hart vol trots.

Zij piekeren er zelfs over om hun dochter te ontlasten van het vele schoolwerk, waarvan het grootste deel haar in de toekomst toch niet van pas zal komen. Emmy zal waarschijnlijk het meeste nut hebben van een prima talenkennis en die kan zij tussen de muziekstudies ook wel opdoen.

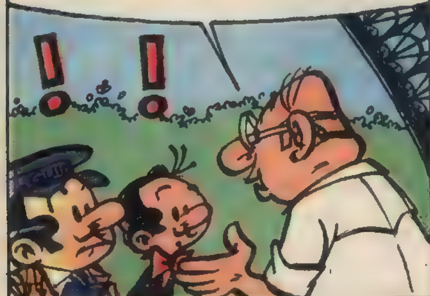
Zo ziet Leeuwarden en mét de Martini-stad het hele land met belangstelling uit naar de verdere ontwikkeling van het wonderkind Emmy Verhey. Een meisje, dat een verheugende bescheidenheid aan de dag legt en alle lof wat verlegen over zich heen laat gaan. Een meisje, dat niettemin een vurige wens koestert : soliste worden. Daarvoor heeft zij nu al alles over. Tijd om net als haar leeftijdgenootjes op straat te spelen heeft zij niet. Voor haar bestaat alleen de viool en in haar slaapkamer hangen geen filmhelden of rock-and-roll-artiesten aan de muur. Wel de portretten van Paganini, Tschaikowsky, Pierre Monteux, die zij de beste dirigent vindt, Bach en Brahms.

BEN DE GRAAF

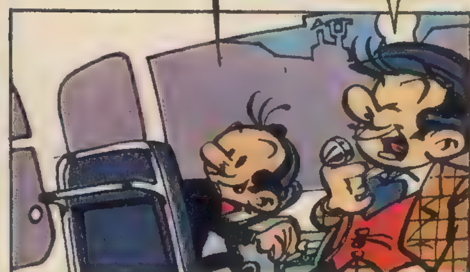
SPAGHETTI te

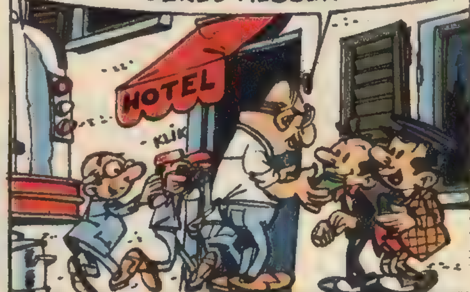
Een tourist getuigt in het voordeel van onze vrienden en

PARIJS

DOOR **ATTANASIO**
TEKST : GOSCINNY

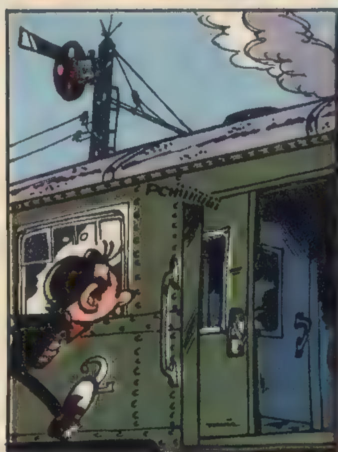
Provolone werd door de politie gearresteerd

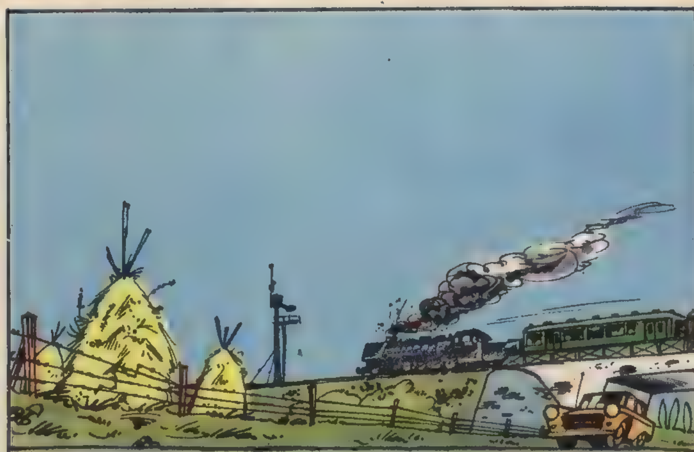

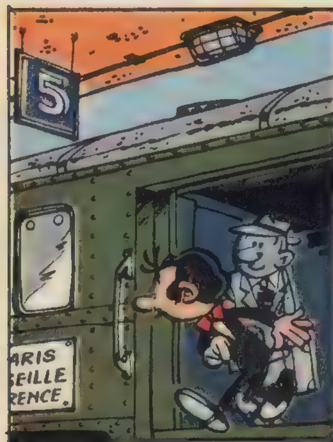

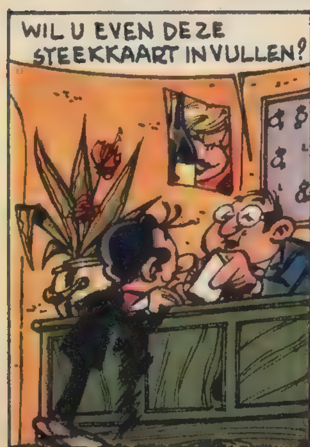

Op speurtocht met R

MIJNHEER X SLAAT TOE OM

Roman door
A.P. DUCHATEAU
GEILLUSTREERD
DOOR TIBET

Hoofdstuk 13

RIK WERPT ZICH IN DE MUIL VAN DE LEEUW

LANGZAAM legde Rik Ringers de hoorn neer. Hij was er helemaal van overstuur. De schuldige had dus de jonge Gilbert ontvoerd om zijn tegenstander te dwingen de zaak op te geven. Het was een zeer laffe daad. Rik telefoneerde onmiddellijk naar mevrouw Marquet.

— Hallo ! U spreekt met Rik Ringers. Mag ik even Gilbert aan de lijn ?

— Goeiemorgen, mijnheer Ringers. Gilbert is reeds naar het lyceum, zoals iedere dag trouwens.

Rik trachtte handig te maneuvreren om mevrouw Marquet niet aan het schrikken te brengen en door onrechtstreekse vragen had hij ten slotte toch het adres van de school. Hij telefoneerde onmiddellijk naar het lyceum en het antwoord joeg hem de schrik op het lijf : Gilbert Marquet was die morgen niet naar school gekomen ! Het was dus geen bluf geweest van mijnheer X : HIJ HAD DE JONGEN WERKELIJK ONTVOERD.

De commissaris die van dit alles nog niets wist, was smakelijk zijn ontbijt aan het verorberen. Rik vroeg zich af of hij alles moest zeggen. Ja, hij zou de ganse waarheid vertellen, dat was het veiligst ! Rik Ringers wist wel dat Baardemakers niets zou doen dat het leven van de jonge Gilbert in gevaar zou kunnen brengen.

Is het een valstrik ?

Rik bracht zijn vriend Baardemakers dus op de hoogte van het telefoongesprek van mijnheer X. Baardemakers werd bleek toen hij vroeg :

— Gilbert Marquet ontvoerd ? Maar waarom ?

— Dat weet ik niet. Mijnheer X beeldt zich in dat ik het bewijs van zijn schuld heb ontdekt !

— Dan verwittig ik onmiddellijk mijn helpers. Wij moeten Gilbert terugvinden, zei de commissaris terwijl hij zijn stoel achteruit schoof.

— Neen, commissaris, dat gaat niet. Indien je thans de politie achter de kidnapper aanstuurt, dan breng je het leven van Gilbert in gevaar. Mijnheer X sprak duidelijk taal : « UW ENIGE KANS OM GILBERT GAAF EN GEZOND WEER TE ZIEN IS ALLEEN NAAR HET RENDEZ-VOUS TE KOMEN, DAT IK U LATER OP DE DAG ZAL GEVEN ».

— Maar, Rik, het is misschien een valstrik ! De schuldige wenst alleen maar tijd te winnen ! Indien wij niet vlug optreden, dan is hij de grens over !

— Misschien, commissaris. Maar wij mogen het leven van Gilbert toch niet in gevaar brengen !

— Wat wil je dan doen ?

— Ik wil op het aangekondigd telefoontje wachten en dan zal ik alleen naar de afspraakplaats gaan.

Baardemakers gaf ten slotte toe, zij het dan ook met tegenzin. Onmiddellijk na het telefoontje van mijnheer X zou Rik hem verwittigen.

Het rendez-vous

Een uur verliep angstaanjagend traag. Rik Ringers was bij de telefoon gaan zitten en hij trachtte zijn ongeduld en zijn angst te beheersen. Om vijftien minuten na negen uur deed het telefoongerinkel hem opschrikken. Hij haakte af, het was dezelfde misvormde en dreigende stem :

— Hallo ! Spreek ik met Rik Ringers?

— Spreek op !

— Bravo ! Ik zie dat u inschikkelijker bent geworden ! Kom per auto om tien uur dertig stipt naar de viaduct van Auteuil. Daar zal ik op u wachten. Kom alleen en ongewapend ! Indien u de politie verwittigt, of indien u tracht mij in een valstrik te lokken, dan bent u verantwoordelijk voor de definitieve verdwijning van Gilbert Marquet. Ik alléén ken de plaats waar hij wordt gevangen gehouden. Indien ik door de politie gearresteerd word, dan zal ik weigeren te spreken en zal uw jonge vriend sterven van honger en dorst.

Rik kookte van woede en verontwaardiging. Hij wist zich echter te beheersen en vroeg zo rustig mogelijk :

— Wat bewijst me dat Gilbert op dit ogenblik nog leeft ?

— Mijn woord, en dat is alles wat ik u heb aan te bieden !

— En als ik naar het rendez-vous kom, zal je dan Gilbert ongedeerd laten gaan ?

— In dit geval blijft u alletwee ongedeerd. Mijn doel is u voor enkele dagen uit te schakelen, ten einde mijn eigen veiligheid te verzekeren. Maar... de tijd gaat snel. Ik moet thans afhaken. Bent u akkoord, ja of neen ?

— Akkoord.

— Dan tot tien uur dertig te Auteuil !

Vier uur uitstel

Rik lei op zijn beurt de hoorn neer. Het voorstel van mijnheer X aanvaarden was noch min noch meer zich in de muil van de leeuw werpen. Dat wist Rik Ringers. Zou de misdadiger zijn belofte houden ? Dat was zeer, zeer twijfelachtig. Waarom zou hij aarzelen hen alletwee, d. w. z. Gilbert en Rik Ringers, uit de weg te ruimen ? Rik meende echter dat hij geen keuze had. Hij mocht het leven van Gilbert niet opofferen, om geen enkele reden. Maar waarom zou hij zich ongewapend naar de afspraakplaats begeven ? De jonge reporter haalde de schouders op. Waartoe diende het daarover nog te piekeren ? Het was negen uur dertig. Hij had nog net de tijd naar Baardemakers te telefoneren alvorens naar Auteuil te vertrekken. Hij belde dus Baardemakers in diens kantoor op en vertelde hem in enkele woorden welk besluit hij had genomen. Een tijdlang bleef het stil aan het andere einde van de lijn, dan zei Baardemakers ietwat ruw :

Een zeer dichte mist hing over de stad. De mist speelde in het voordeel van de schuldige !

— Ja, dat ben ik.

— U hebt intussen natuurlijk reeds kunnen vaststellen dat Guy Marquet verdwenen is...

— Waar is hij ?

De onbekende grinnikte.

— Op een veilige plaats... Maar laten we de rollen niet omkeren. Ik spreek en u luistert ! Indien u het leven van uw jonge vriend wil redden, dan moet u het volgende doen...

— Je hebt ongelijk, Rik ! De schuldige zal jullie alletwee doden ! Zeg me, waar is dat rendez-vous ? Ik zal onmiddellijk een valstrik spannen !

— Neen, commissaris, dat mag ik niet doen. Geef me vier uur uitstel. Indien ik vanmiddag om twee uur dertig nog niets van me heb laten horen, doe dan onmiddellijk opsporingen om de schuldige te ontdekken. Toe, geef me dat uitstel !

ik Ringers
MIDDERNACHT

— Goed, zuchtte Baardemakers. En heb je de stem van mijnheer X herkend ?

— Neen, ongelukkig genoeg !

— Neem dan toch een wapen mee ! zei de commissaris alvorens af te haken.

« Alleen en ongewapend » had de man gezegd. Rik trok een lade open en keek dromerig naar een nieuwe revolver met een zwarte loop, die Baardemakers hem enkele maanden te voren had geschonken. Met een harde klap duwde hij de lade weer toe, zonder het wapen te nemen.

Eensklaps rinkelde de telefoon opnieuw. Het was Baardemakers.

— Paoli is dood, zei hij.

— Zonder tot het bewustzijn te komen ? vroeg Rik.

— Enkele minuten alvorens de geest te geven kwam hij tot het bewustzijn. Hij heeft toen enkele haast onverstaanbare woorden gefluisterd. De verpleegster die bij hem waakte, meent te hebben verstaan « mo... is... » De man heeft een grote inspanning gedaan nog iets verstaanbaars te zeggen, maar het is hem niet gelukt. De verpleegster meent het woord « moordenaar » te hebben gehoord...

— Moordenaar, herhaalde Rik Ringers. Bedoelde hij echt het woord « moordenaar » of...

— Wij vinden het ook raadselachtig. Denk jij dat hij wou duidelijk maken dat hij alléén schuldig is ?

— Neen, commissaris, dat denk ik niet.

— Ben je nog niet van gedacht veranderd ?

— Neen, ik vertrek naar Auteuil.

— Naar Auteuil ? riep Baardemakers. Daar is het dus dat...

— 't Is me ontvallen ! Beloof me echter niet op te treden alvorens de tijd die ik gevraagd heb verstreken is !

— Goed, goed ! zei de commissaris.

Rik Ringers haakte af, trok zijn regenjas aan, verliet zijn flat en liep naar de lift. Zeer vlug was hij op straat en het was met een ietwat angstig voorgevoel dat hij in zijn trouwe M. G. stapte. Was dit het laatste avontuur dat zij samen zouden beleven ?

Mijnheer X...

Het was zeer mistig buiten, een echte erwtensoep hing over Parijs. De stad zag er werkelijk spookachtig uit. Rik kon de rode achterlichten van de auto's die voor hem reden nauwelijks zien. Hij reed de weg op naar Auteuil. De mist speelde in het voordeel van mijnheer X...

Rik dacht nog eens na over de hele zaak en zocht tevergeefs een lichtpunt. Waar lag de sleutel van het geheim ? *Boursin, Morel-Meursault, Wolf,* wie was de schuldige ? Een van de drie was het vast, maar wie ? Rik had de indruk dat de oplossing voor de hand lag en dat hij iets ver weg zocht dat toch vlakbij lag en in het oog moest springen.

Paoli was dood zonder de naam van zijn opdrachtgever te hebben verraden. Had mijnheer X Gilbert opgelicht om hem als gijzelaar te gebruiken, omdat hij vreesde dat Paoli in zijn laatste ogenblikken alles had opgebiecht ?

De viaduct van Auteuil. Rik stopte. Op het uurwerk in zijn auto was het twee en twintig minuten na tien uur. Mijnheer X zou dus spoedig komen opdagen. Had Rik een reden om zich neer te leggen bij de eisen van de schuldige ? Zou hij de bandiet niet hebben kunnen overmeesteren indien hij gewapend was geweest ? Waar was Gilbert ?... De man blufte misschien en na een ondervraging door de politie zou hij ten slotte toch gezegd hebben waar hij Gilbert had opgesloten.

— Dat zal men nooit weten ! dacht Rik. Nu is het alleszins te laat...

Het rechterportier werd eensklaps opengetrokken. Een man, het gelaat half verborgen achter een sjaal, de revolver in de vuist, kwam de wagen binnen. Eensklaps wist Rik Ringers wie de schuldige was. Hij was nu echter zelf, aan handen en voeten gebonden, aan de schuldige overgeleverd.

Er hing een dichte mist, de plaats was verlaten. Wie zou aandacht schenken aan een revolverschot ? De sporen trilden en men hoorde een trein fluiten. Die trein reed met oorverdovend lawaai over de viaduct. De man had eensklaps zijn wapen opgericht...

wordt voortgezet

Is Rik Ringers het slachtoffer van zijn oprechtheid en zijn eerlijkheid geworden ? Hij weet echter wie de schuldige is... En jij, vriend-lezer, weet jij het ? Raap de handschoen op, WIE IS MIJNHEER X ?...

SPEEL MET ONS MEE — Oplossingen

1.

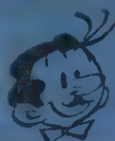
1. Napoleon.
2. Chlodovech.
3. Diogenes
4. Chr. Columbus
5. Franklin
7. Mithridates
6. Alcibiades
8. H. Lodewijk
8. Hendrik IV
10. Parmentier
11. Richelieu
12. Don Quijote
13. Balzac (hij was dol op koffie)
14. Soliman (Maansikkel)
15. Jonas

2.

1. Alexander de Grote (356-323 v. Chr.)
2. Cicero (102-43 v. Chr.)
3. Atilla (5e eeuw na Chr.)
4. Karel de Grote (724-814)
5. Lodewijk XI van Frankr. (1423-1483)
6. Magalhães (1470-1521)
7. Cromwell (1599-1658)
8. Peter de Grote (1672-1725)
9. Frederik II (1712-1786)
10. Simon Bolivar (1783-1830)
11. Bismarck (1815-1898).
12. Nicolaas II (1868-1918)

LID VAN

Volgende week gaan Spaghetti en Prosjoetto weer op avontuur. Wij volgen de pizza-broers op de hielen !

SPAGHETTI IN DE WOESTIJN

Een grappig verhaald door Dino Attanasio en R. Coscinny.

Het weekblad « KUIFJE » : 1?e jaargang ; Lombard Uitgaven, P.H.-Spaaklaan, 1-11 Brussel 7. — P.C.R. 1909.16
Uit.-Dir. : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel 16.
Heliodruk : N.V. PERIODICA.

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : f 7.— per kwartaal
KUIFJE - HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965
Giro 655.389.

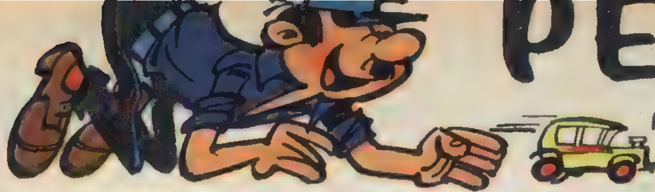
Canada : 20 cents. — Buitenland : 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND
Frankrijk : DARGAUD S.A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S.A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Nederland	Canada	Buitenland
3 maanden	120.— F.	f 7.—	$ 2,75	130.— F.
6 maanden	230.— F.	f 14.—	$ 5,50	260.— F.
1 jaar	450.— F.	f 28.—	$ 10.—	520.— F.

PUBLICITEIT publi art 22.56.00

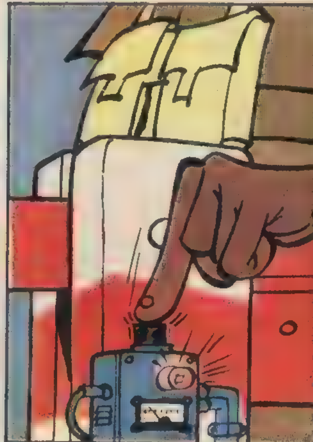

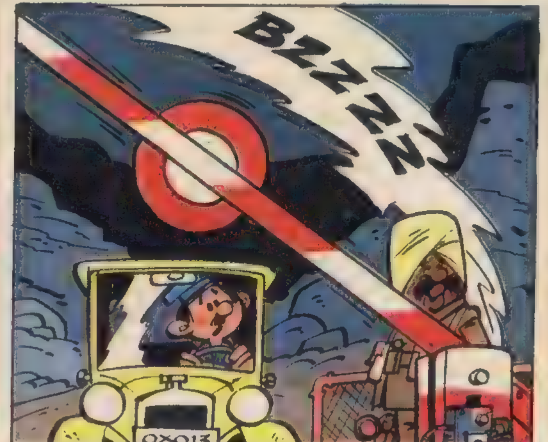
PECHVOGEL EN

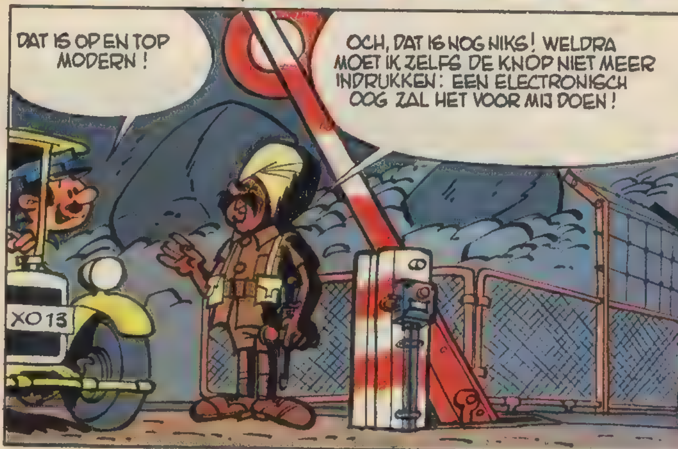
Pechvogel ontving een telegram van de Maharadjah waarin hem wordt gevraagd

moeilijke reis bereikt onze vriend eindelijk

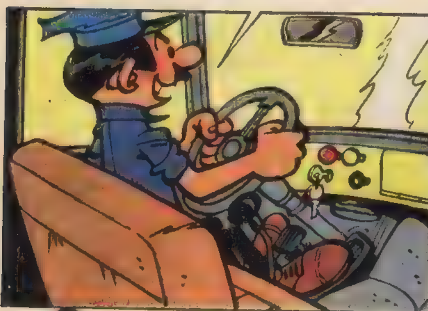

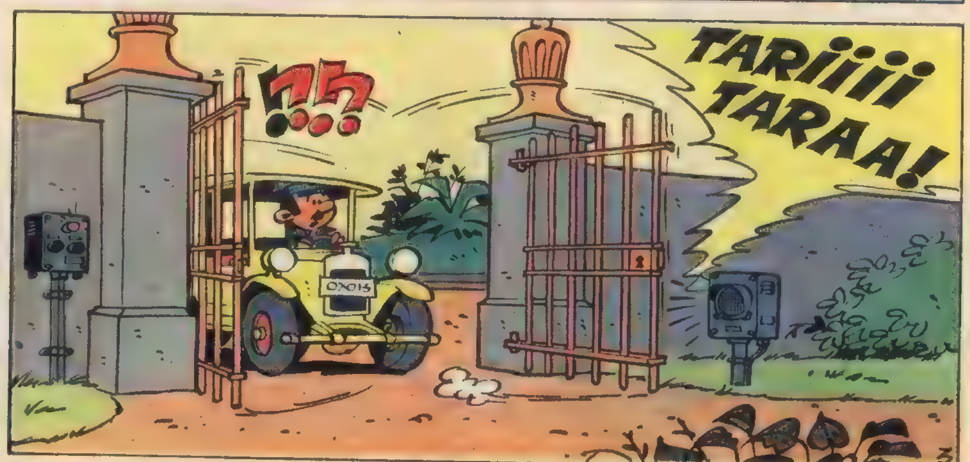

HA! HET GOUDEN HEKKEN VAN HET PALEIS... DE SCHILDWACHTEN ZULLEN HET OPENEN EN ME MET TROMPETGESCHAL BEGROETEN!

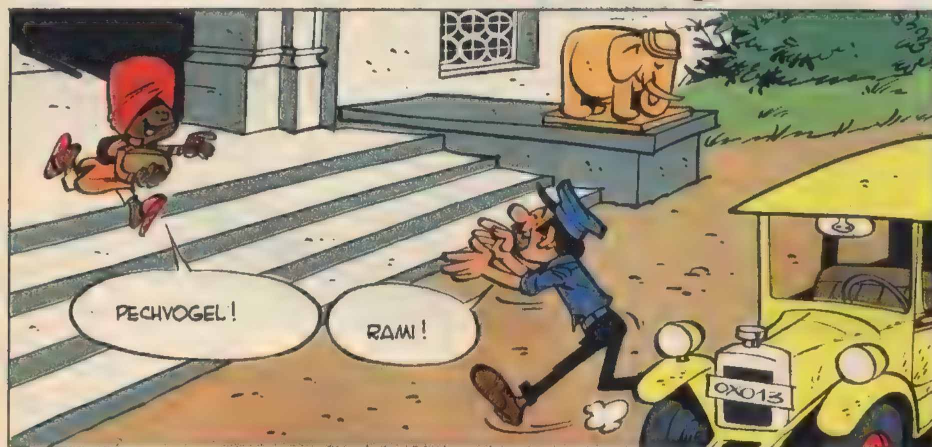
DE TAXI'S VAN PATATAH

...nadelijk naar Patatah te komen. Na een ...de grens van het koninkrijk

TEKENINGEN : BERCK.
SCENARIO : GOSCINNY

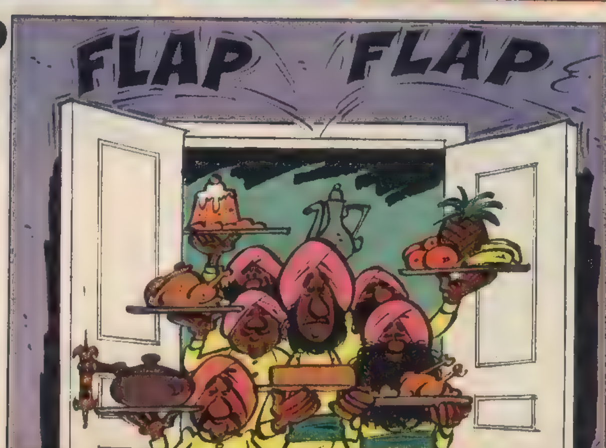

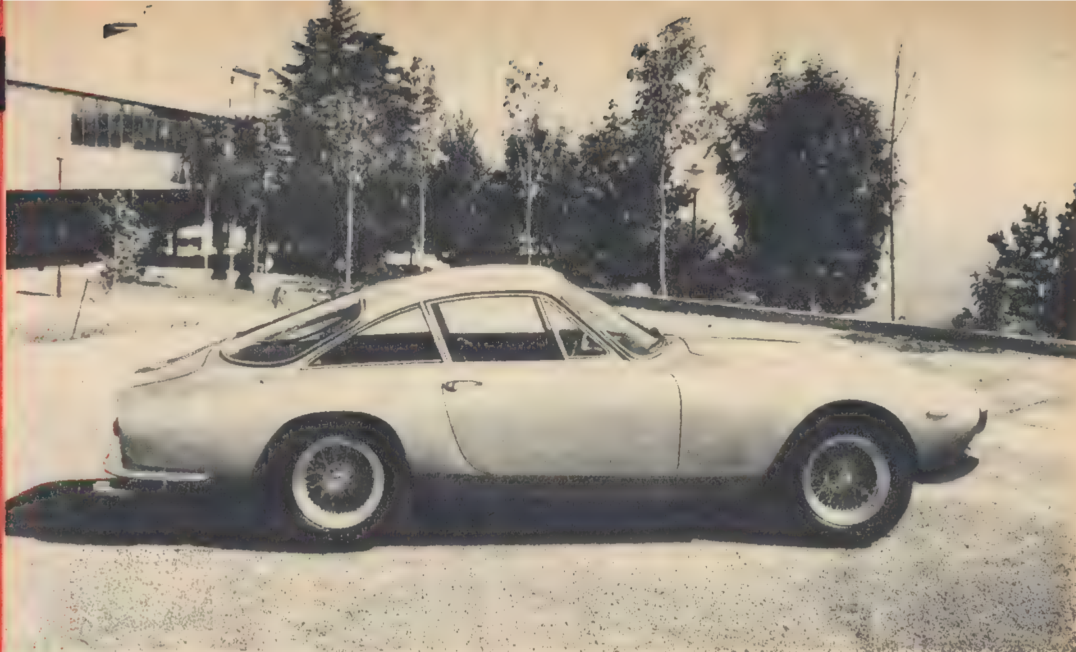

WORDT VOORTGEZET

Ons Autopraatje

EEN ECHTE «GT» GEWENST

Ferrari Berlinette GT 63, een stap naar de échte GT !

DIT jaar domineerde de Ferrari GTO al zijn concurrenten in de reeks wagens met een grote cylinderinhoud. Abarth en Porsche hebben de andere lauweren met elkaar gedeeld.

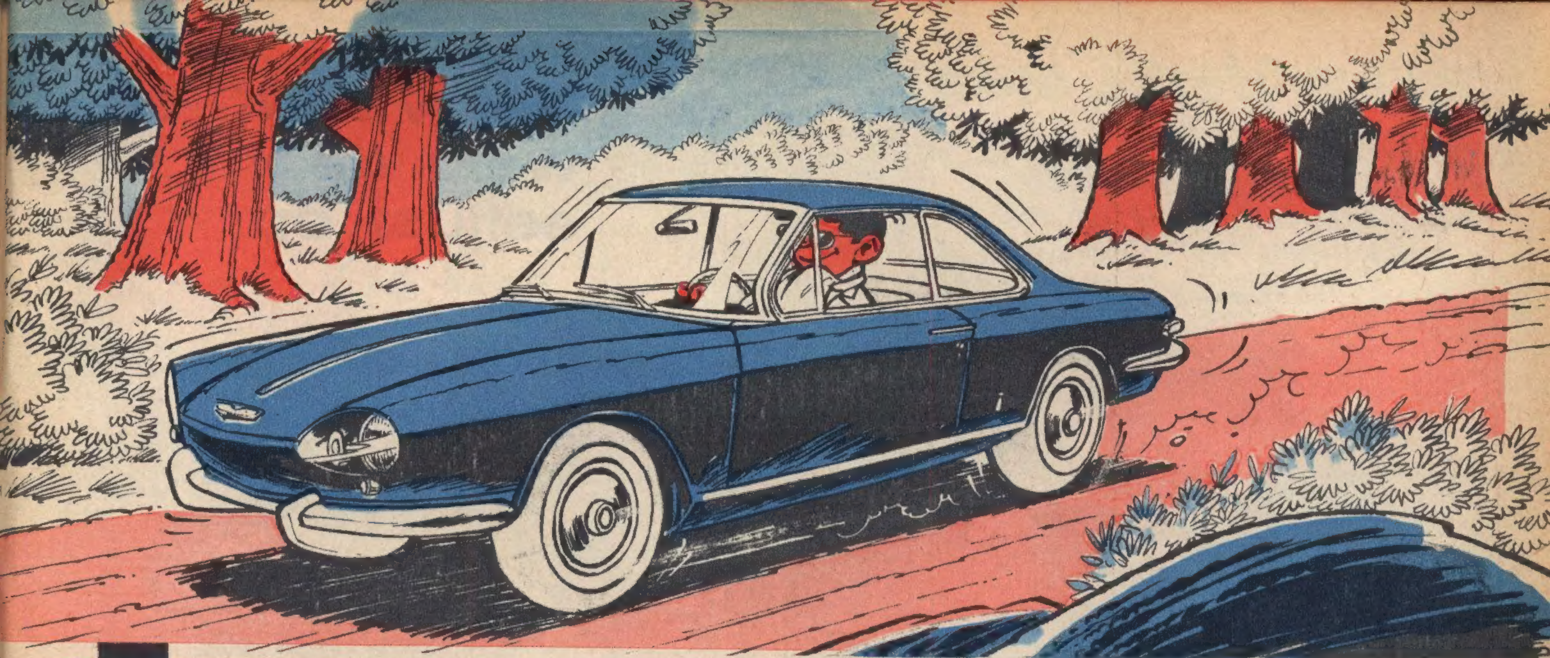
Noch de GTO, noch de Carrera-Abarth, noch de Abarth beantwoorden volkomen aan hetgeen men onder echte Grand Tourisme-wagens pleegt te verstaan. De constructeurs van die wagens weten dat zelf maar al te best en Enzo Ferrari heeft aangekondigd dat hij geen GTO's meer zal bouwen. Hij heeft onlangs een nieuwe Berlinette GT gepresenteerd die getekend werd door Pininfarina en, naar onze mening, veel dichter bij de Grand Tourisme-wagens 2 + 2 ligt dan de GTO. De nieuwe Berlinette profiteert echter van de ervaring die gedurende het vorige seizoen werd opgedaan met de GT, vooral waar het de profilering van het koetswerk betreft.

En nu even een woordje over de rivalen. Jaguar en Aston Martin, Britse kampioenen van de grote cylinderinhoud, hebben zich afzijdig gehouden. Jaguar volledig, Aston Martin slechts gedeeltelijk. Je weet wellicht dat de firma Jaguar, nadat ze het perfecte voorbeeld van de Grand Tourisme-wagens, nl. de E, op de markt had gebracht, zich volledig uit de competities heeft teruggetrokken. Aston Martin presenteerde in Le Mans een prachtig prototype dat wel eens het prototype van een toekomstige commerciële GT zou kunnen zijn. De Duitsers brachten niets nieuws. Mercedes heeft zijn 300 SL gelaten zoals hij was.

En wat deden de Italianen ? Maserati bouwde een GT voor de 24 Uren van Le Mans, maar dat was geen groot succes. Dit betekent niet dat er geen technische nieuwigheden aan die wagen te bewonderen waren. Stippen wij even de zeer speciale achterophanging aan. Het geheel heeft echter geen toekomst.

Bij de wagens met een kleine cylinderinhoud is het ook niet alles koek en ei. Panhard en Bonnet deden een grote inspanning en zij hebben hun wagens van de 24 Uren van Le Mans in de handel gebracht.

Het zou best zijn zo spoedig mogelijk orde op zaken te brengen en een formule uit te knobbelen die door alle autoconstructeurs kan aanvaard worden.

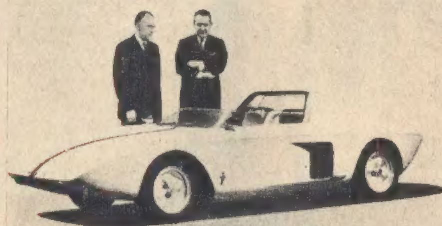
Sober en mooi : de jongste Chevrolet Corvair Pininfarina.

De Aston Martin 4 liter van de 24 Uren van Le Mans 1962. Een mooi voorbeeld van Grand Tourismewagen.

Van de 12 M naar de MUSTANG

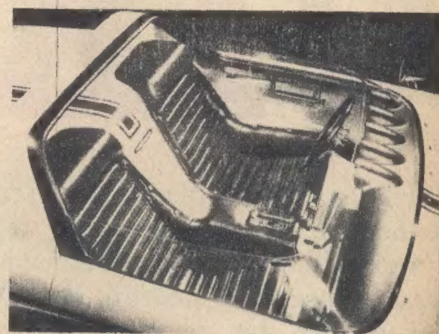
WIE de motor van de 12 M bekijkt, denkt er niet dadelijk aan dat deze motor best geschikt is voor een kleine, snelle sportwagen. De Ford-technici oordeelden er blijkbaar anders over, want zij hebben deze motor « centraal » in een kleine sportwagen geplaatst. Wij bedoelen vóór de achterwielen, die drijfwielen zijn geworden. De technici die dat hebben klaargespeeld zijn H.L. Misch en Gene Bordinat van de Ford Motor Company (U.S.A.) De V4 met zijn volledig gesynchroniseerde viersnellingsbak kreeg echter een grotere cylinderinhoud : 1500 cc. Het vermogen werd tot op 106 PK gebracht. Rond dat motorblok hebben zij een klein koetswerk van het Spydertype getekend. Het hoogste

punt van de motorkap ligt nauwelijks 73 cm boven de grond. De totale lengte is 3 m 91, de wielbasis 2 m 28. Gewicht : 680 kg. De Mustang kan een snelheid van 190 km per uur bereiken en is daarmee een van de snelste kleine Amerikaanse sportauto's die, op dit ogenblik, een groot succes hebben. Die sportwagens zijn meestal uitgerust met schijfremmen. De Mustang kreeg slechts schijfremmen op de voorwielen.

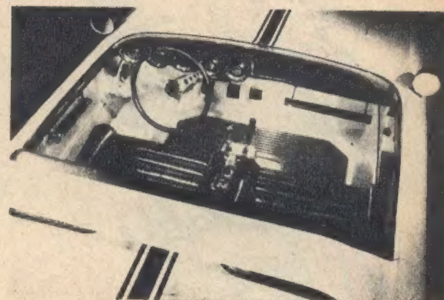
Stuur en pedalen zijn verstelbaar

Het interieur van de Mustang is bijzonder mooi. De lijn van de zetels is prachtig; ze maken deel uit van het koetswerk zelf. Waarschijnlijk werd hier het voorbeeld van de Lotus Super Seven gevolgd. De bestuurder kan de positie van zijn stuurwiel en de pedalen zelf regelen al naar gelang

hij groot of klein is. Dat is een puike oplossing.

Op het dashboard zijn er vijf ronde en zeer noodzakelijke instrumenten : benzinewijzer en ampèremeter, snelheidsmeter, toerenteller, oliemeter, thermometer. De starter met een contactsleutel en de lichtcon-

trole staan links van de bestuurder. Tussen de twee zetels vindt men de handrem en de versnellingshefboom. Daar staan eveneens de knopjes van de toeter en de knipperlichten. Bravo voor Ford ! De actieve samenwerking tussen Lotus en Ford is naar onze menig zeer succesvol !

Een speciaal Kerstnummer... Iedereen spreekt er over !

Een praatje bij een plaatje

Een andere Zacharias

WIJ kennen natuurlijk Zacharias en zijn zingende violen. Wij houden van dat orkest, want het is buitengewoon goed. Zacharias heeft thans voor een verrassing gezorgd : ritme. De titel van het plaatje zegt het trouwens reeds : CRAZY PARTY (Polydor 46371). Helmut Zacharias nodigt je uit de tapijten op te rollen en te dansen op de maat van een reeks wijsjes die hij speciaal voor een guitig danspartijtje heeft bewerkt. Op dit plaatje staan twaalf wijsjes, o.m. *Hallelujah* van Vincent Youmans, het zeer bekende *Yes Sir that's my baby*, de charleston die sedert dertig jaar wordt gespeeld en nog steeds even graag wordt gedanst, *O sole mio, Mack the knife, Tipsy bird, Lambeth walk* en *The dipsy doodle*.

In tegenstelling met de andere opnamen van het orkest Zacharias is er hier slechts één viool : die van Helmut zelf. De rest van het orkest is samengesteld uit trompetten, drums, trombones, enz. Wij vertelden je toch reeds dat het een « andere » Zacharias was !

TON en TINNEKE

DE POP

door Attanasio

